

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

ÇOCUKLARIN SUÇA SÜRÜKLENMESİNE YOL AÇAN NEDENLERİN TÜM BOYUTLARIYLA İNCELENEREK KORUYUCU VE ÖNLEYİCİ MEKANİZMALAR GELİŞTİRİLMESİ İLE ÇOCUKLARIN TOPLUMSAL YAŞAMA ETKİN KATILIMLARININ SAĞLANMASI İÇİN YAPILMASI GEREKENLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU

(10/1912, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379)

TUTANAK DERGİSİ

19'uncu Toplantı

31 Mart 2026 Salı

(TBMM Tutanak Hizmetleri Başkanlığı tarafından hazırlanan bu Tutanak Dergisi'nde yer alan ve kâtip üyeler tarafından okunmuş bulunan her tür belge ile konuşmacılar tarafından ifade edilmiş ve tırnak içinde belirtilmiş alıntı sözler aslına uygun olarak yazılmıştır.)

İÇİNDEKİLER

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Müşerref Pervin Tuba Durgut'un, Komisyonda bugün mağdur ve mağdur ailelerini dinleyeceklerine ve geldikleri için kendilerine teşekkür ettiklerine ilişkin açıklaması

III.- MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONLARI

A) Görüşmeler

1.- Mağdur, mağdur aileleri ve bu süreçlerdeki avukatlarla görüşme

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
ÇOCUKLARIN SUÇA SÜRÜKLENMESİNE YOL AÇAN NEDENLERİN TÜM BOYUTLARIYLA İNCELENEREK KORUYUCU VE
ÖNLEYİCİ MEKANİZMALAR GELİŞTİRİLMESİ İLE ÇOCUKLARIN TOPLUMSAL YAŞAMA ETKİN KATILIMLARININ
SAĞLANMASI İÇİN YAPILMASI GEREKENLERİN BELİRLENMESİ AMACIYLA KURULAN
MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONU
(10/1912, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379)

-----0-----
19'uncu Toplantı
31 Mart 2026 Salı
-----0-----

I.- GÖRÜŞÜLEN KONULAR

TBMM Çocukların Suça Sürüklenmesine Yol Açan Nedenlerin Tüm Boyutlarıyla İncelenerek Koruyucu ve Önleyici Mekanizmalar Geliştirilmesi ile Çocukların Toplumsal Yaşama Etkin Katılımlarının Sağlanması İçin Yapılması Gerekenlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonu saat 15.06'da açılarak iki oturum yaptı.

Komisyon Başkanı Müşerref Pervin Tuba Durgut, Komisyonunda bugün mağdur ve mağdur ailelerini dinleyeceklerine ve geldikleri için kendilerine teşekkür ettiklerine ilişkin açıklama yaptı.

Mağdur, mağdur aileleri ve bu süreçlerdeki avukatlar dinlendi.

Komisyon gündeminde başka konu bulunmadığından, saat 17.50'de toplantıya son verildi.

31 Mart 2026 Salı

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.06

BAŞKAN: Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: Mustafa KÖSE (Antalya)

SÖZCÜ: Ümmügülşen ÖZTÜRK (İstanbul)

KÂTİP: Naci ŞANLITÜRK (Ordu)

----- 0 -----

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Komisyonumuzun değerli üyeleri, kıymetli katılımcılar, değerli basın mensuplarımız ve çok çok kıymetli ailelerimiz; hepiniz hoş geldiniz.

Çocukların Suça Sürüklenmesine Yol Açan Nedenlerin Tüm Boyutlarıyla İncelenerek Koruyucu ve Önleyici Mekanizmalar Geliştirilmesi ile Çocukların Toplumsal Yaşama Etkin Katılımlarının Sağlanması İçin Yapılması Gerekenlerin Belirlenmesi Amacıyla Kurulan Meclis Araştırması Komisyonunun 19'uncu Toplantısı için bir aradayız.

Toplantı yeter sayımız vardır, toplantımızı açıyorum.

II.- OTURUM BAŞKANLARININ KONUŞMALARI

1.- Komisyon Başkanı Müşerref Pervin Tuba Durgut'un, Komisyonunda bugün mağdur ve mağdur ailelerini dinleyeceklerine ve geldikleri için kendilerine teşekkür ettiklerine ilişkin açıklaması

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Değerli aileler, kıymetli misafirler, sayın milletvekilleri; bugün burada çok ağır kayıplar ve zor süreçler yaşamış siz mağdur yakınlarını dinlemek, yaşananları doğrudan sizlerden duymak ve bu meseleye her yönüyle dikkatle yaklaşmak üzere bir araya gelmiş bulunuyoruz. Öncelikle şunu ifade etmek isterim ki buraya gelmek, yaşadığınız zorlukları ve acıları yeniden hatırlamak ve bunu paylaşmak elbette kolay değildir. Buna rağmen Komisyonumuza gelerek tecrübelerinizi, beklentilerinizi ve adalet arayışınızı bizimle paylaşmayı kabul ettiğiniz için her birinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum. Buradaki varlığınız son derece kıymetlidir.

Biz bu Komisyon çatısı altında suça sürüklenen çocuklar meselesini yalnızca hukuki ya da idari bir başlık olarak ele almıyoruz. Bu meselenin mağdurları, bu meselenin mağdurlar, mağdur yakınları, çocuklar, gençler ve toplumun güven duygusu üzerinde ortaya çıkardığı sonuçların da farkındayız. Bu nedenle, burada dile getirilecek her değerlendirmeyi dikkatle ele almayı, yaşananları bütün yönleriyle anlamaya çalışmayı ve ihtiyaç duyulan alanları açık biçimde tespit etmeyi sorumluluğumuz olarak görüyoruz. Bugün burada dinleyeceğimiz her kişi bizim için yalnızca bir dosyanın tarafı değil yaşanmış bir sürecin doğrudan tanığı ve bu ülkenin vicdanına seslenen çok önemli bir muhataptır. Atlas Çağlayan'ın kıymetli annesine -Gülhan, karşımda oturuyor Gülhan Hanım- ve halasına teşekkür ediyorum. Masum bir evladın haksız yere vahşi bir şiddet sonucu hayatını kaybetmesi bir aile için son derece ağır bir kayıptır. Sizin burada paylaşacağınız hususlar hem yaşanan sürecin doğru değerlendirilmesi hem de benzer olayların önlenmesi bakımından Komisyonumuz için çok önemlidir. Sizin taşıdığınız acıyı bütünüyle anlamamız elbette mümkün değildir ama saygıyla dinlemek ve gereğini yapmak bizim sorumluluğumuzdur.

Yine Abdurrahman Bağcı'nın kıymetli annesine teşekkür ediyorum; sevgili Zeynep Hanım, o da karşımda oturuyor. Bir annenin, evladını, gündelik hayatın en sıradan görünen anlarında sırf bir uyarı, sırf bir toplumsal sorumluluk duygusu nedeniyle bir başkasını ikaz ederken kaybetmesi hepimizin uzun uzun üzerinde düşünmesi gereken ağır bir tablodur. Sizin sesinizle de yalnızca bir annenin feryadı değil toplumun güvenlik, denetim ve adalet talebi de duyulacaktır.

Yine, Eyüp Arıcı'nın annesi kıymetli Meltem Hanım'a ve babasına çok teşekkür ediyorum. Genç bir insanın yaşamını böylesine anlamsız ve vahşi bir şiddetle kaybetmesi başlı başına çok ağır bir tablo. Bunun ardından, ailenin kendisini tehdit altında ya da güvensiz hissetmesi de ayrıca üzerinde durulması gereken bir mesele. Sizin burada söyleyeceği her kelime bizim için çok değerli, geriye kalan ikiz kardeşi de ne yazık ki tehditlere maruz kalmakta. Dolayısıyla bugün buradaki varlığınız bizim için çok kıymetli.

Yine, Gülden Coni'nin kıymetli ailesi aramızda; annesine, babasına ve kardeşine çok teşekkür ediyorum, bugün bizimle buradalar. Bir kız çocuğunun hayallerinin okul çağında böylesine vahim bir şiddetle yarım kalması hepimizin yüreğini burkmaktadır. Burada dile getireceğiniz her husus, erken uyarı mekanizmaları ve koruyucu tedbirler bakımından, bu geliştireceğimiz politikalar açısından son derece önemlidir.

Yine, Murat Duha Yıldız evladımızın kıymetli annesi bizimle. Çok teşekkür ediyorum geldiğiniz için. Evladınızın hayatta olması elbette büyük bir teselli sebebi. Fakat yaşanan ağır travmanın, sağlık mücadelesinin ve belirsizliğin de en az bir yas kadar yıpratıcı olduğunu biliyoruz. Bazen aileler sadece kayıpla değil uzun ve yorucu bir iyileşme mücadelesiyle de sınanıyor. Yine Murat Duha'nın annesi de böyle bir mücadelenin kahramanı, bugün aramızda, bizimle duygularını paylaşacak.

Kıvanç Uman'ın annesi Derya Hanım ve babası aramızda, çok teşekkür ediyorum geldiğiniz için. Şiddetin sıradanlaşması, görüntü hâline getirilmesi ve yaygınlaşması toplumsal açıdan değerlendirilmesi gereken ciddi bir vaka, bir sorun. Sizin verdiğiniz mücadele yalnızca kendi evladınız için değil şiddetin normalleşmesine karşı da güçlü bir itirazdır. Buradaki varlığınız çok kıymetli, çok teşekkür ediyorum.

Oğuzhan ve Taha kardeşler, onlar da aramızda, onlara ayrıca çok çok teşekkür ediyorum. Oğuzhan bir haksızlığa karşı kahramanca müdahale ederken çok çok ağır yaralanan hatta olay anında vefat ettiği zannedilen bir kahraman evladımız. Bir çocuğa

6 kişi çullanmış -ellerinde bıçak var- öldüresiye döerken Oğuzhan orada bir müdahale ediyor fakat kendi canından oluyor ve bu hikâyesinin bütün detaylarıyla bilinmeyi hak ettiğini düşünüyorum. İyi ki geldiniz, sizlere de teşekkür ediyorum.

Yine, Hakan Çakır'ın kıymetli babasına çok teşekkür ediyorum. Kız kardeşini korumaya çalışırken hayatını kaybeden ve aile fertleri ağır yaralanan evladımızın babasının buradaki paylaşımları bizler için son derece önemli.

Yine, annesinin çalışkanlığı, güzel huyunu anlattığı, sorumluluk sahibi kişiliğini anlattığı Yusuf Buğra Demirci'nin kıymetli annesine çok teşekkür ediyorum. Sizin burada bulunmanız başka ailelerin aynı acıyı yaşamaması için verilen mücadelede çok kıymetlidir; iyi ki geldiniz, sağ olun.

Alperen Ömer Toprak'ın sevgili ablasına teşekkür ediyorum, Nisa burada. Komisyondan önce çok ağladı "Ben konuşamayacağım." dedi, hatta beni de ağlattı fakat sonra anlaştık, duygularını ifade edecek. Bazen hâl anlatılardan çok daha kıymetli, insan hâliyle daha çok anlatıyor; o yüzden burada olmanız son derece kıymetli, çok teşekkür ediyorum. Hayalleri olan sporcu olmak gibi bir vizyonu olan güzel huylu, tertemiz bir evladın -Alperen'in- akran şiddetiyle hayatını kaybetmesi bizleri çok çok derinden sarsmıştı. Sonrasında, tehdit ve baskıya maruz kalan ve korunma ihtiyacı oluşan ailelerin durumlarını ciddiyetle bugün ele alacağız.

Hepimizi derinden yaralayan çok acı kayıplardan biri de Fatih Acacı evladımızın ablası ve babası buradalar. Bugün Komisyonumuza gelip duygu ve düşüncelerini paylaşmayı kabul ettikleri için onlara da çok çok teşekkür ediyorum.

Değerli aileler, şunu özellikle ifade etmek istiyorum: Bu Komisyon burada paylaşılan her hususu yalnızca dinlemekle yetinmeyecek, yaşananları doğru anlamak, eksiklikleri tespit etmek ve benzer olayların tekrarlanmamasına katkı sunacak daha etkili, daha adil bir yaklaşımın güçlenmesi için çalışacaktır. Hiçbir cümle kaybınızı telafi edemez, hiçbir karar, hiçbir rapor, hiçbir düzenleme evladınızı geri getiremez; bunu biliyoruz ancak devletin ve toplumun görevi, ortaya çıkan adalet talebini ciddiyetle ele almak, ihmalleri ve eksiklikleri açık bir biçimde değerlendirmek ve benzer acıların tekrarını önlemeye dönük sorumluluğu kararlılıkla taşımaktır. Bugün burada paylaşacağınız her kelime bizim için son derece önemlidir. Her değerlendirme dikkatle ele alınacak, her tespit ciddiyetle incelenecek ve her talep bu çalışmanın önemli bir parçası olarak değerlendirilecektir. Katılımınız, cesaretiniz ve zor günlerinizde davetimize icabet etmeniz ve gösterdiğiniz güven için her birinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum.

Yine, bu davaların sembolü olan Ahmet Minguzzi ve burada adını saymadığım, kaybettiğimiz güzel evlatlarımızı rahmetle anıyor, tedavisi devam eden evlatlarımıza da şifalar temenni ediyorum.

Bugün, yine, ailelerin hukuki süreçlerine gönüllü olarak danışmanlık yapan Şeyda Karayazgan ve Atlas Çağlayan evladımızın avukatı Mehtap Yılmaz Hanımefendi de bizlerle. Hukuki danışmanlık yaptıkları için bu süreçlerde karşılaştıkları zorlukları ve belki önerilerini bizlerle paylaşacaklar.

III.- MECLİS ARAŞTIRMASI KOMİSYONLARI

A) Görüşmeler

1.- Mağdur, mağdur aileleri ve bu süreçlerdeki avukatlarla görüşme

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ben sözü Atlas Çağlayan evladımızın annesi Gülhan Hanımefendi'ye vermeden önce, bir sözüm vardı, Doruk'un mektubunu okuyacaktım fakat ben bunu gözyaşlarına boğulmadan okuyamayacağımı düşündüğüm için Komisyon Uzmanımız Sezen Hanım'ın okumasını rica edeceğim. Daha sonra da ailelerimizi dinleyeceğiz.

YASAMA UZMANI SEZEN CİVELEK TOKGÖZ - "Merhaba, ben Doruk Çağlayan; maalesef, artık adını duyunca herkesin hüzünlendiği Atlas Çağlayan'ın ikiziyim.

Birlikte doğduğum kan bağı, can bağı ikizim artık hayatta değil. Bu mektubu yazmak benim için çok zor. Bebekliğimi hatırlamıyorum ama ailemin anlattığı her hikâyeyi birlikte dinlerdik. Biraz büyüdük, ana sınıfına birlikte gittik; bizi herkes 'Atlas Doruk' diye tanırdı. İlkokul, ortaokul ve lise 1'e kadar aynı sınıftaydık. Biz kardeşten öteydik; bir gün bile konuşmadığımız, birbirimizi görmediğimiz bir hayat yaşamadık ta ki o korkunç güne kadar. Lise 2'de okullarımızı ayırdık, Atlas sağlıklı olmak istediğine karar verdi, ben ise henüz mesleğime karar veremedim. Okuldan çıktığımda önce eve ben gelirdim, sonra da Atlas evin kapısını iki defa çalardı ve annem sofraya üç tabak koyardı. Biz çok mutlu bir aileydik, eskiden her futbol maçına birlikte giderdik, her kahvaltıya birlikte oturup şakalaşırdık, her tatile birlikte giderdik. Annem her şeyden iki tane alırdı. Ben size ne anlatayım? Atlas benim ikizimdi, hiçbir zaman ayrılacağımızı düşünmedim.

Tam yetmiş beş gün önce caminin çay bahçesindeydik, Atlas yanımıza gelmek için annemi beklemişti; sanki vedalaşmak istemişti. Biz kafede otururken yanımıza sonradan geldi, hepimiz telefonlarımızla ilgileniyorduk her zamanki gibi. Arkadaşlarımızdan biri o katille 'Ne bakıyorsun?' diyaloguna girdiler, kafe sahibi de 'Kavganızı dışarıda yapın.' diyerek bizi dışarıya yönlendirdi. Tam çıkarken Atlas'a seslendim, hissettim bir şey olacağını biliyor musunuz ama Atlas beni duymadı, ne olacağını tahmin bile edemedi. Biz o kadar temiz düşünüyorduk ki aklımıza böylesi korkunç bir şey gelmedi.

Anlatmak istemiyorum gerçekten ama bilin ki ben orada canımı kaybettim. 'Ambulans! Ambulans!' diye çığlıklar atıp kendimi yerlere attım. Atlas can verirken canımın nasıl acıdığını kelimelerle keşke ifade edebilsem ama karşılığı yok. Hastanede yalvardım 'Kurtarın kardeşimi!' diye ama canice kalbinden bıçaklanmıştı. Sonra 'Atlas'ı kaybettik.' dedi doktor. Dünyam yıkıldı, hayat durdu, ben de öldüm o an. Hayallerimiz vardı, artık hiçbirinin anlamı kalmadı. Artık Atlas yok ve ben onu çok özleyorum, artık Atlas yok ve ben kendimi çok yalnız hissediyorum, artık Atlas yok ve ben şimdi ne düşünüyorum, biliyor musunuz? Beş-altı yıl sonra bizi öldüren katille bir sokakta karşılaşır mıyım?"

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Doruk da burada olacaktı, mektubuyla katılabilirdi.

Sıralamayı değiştirelim.

Zeynep Hanım, sizden başlayalım.

Ya da isterseniz bir beş dakika ara verebiliriz.

Bir beş dakika ara verelim.

Kapanma Saati: 15.19

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 15.21

BAŞKAN: Müşerref Pervin Tuba DURGUT (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: Mustafa KÖSE (Antalya)

SÖZCÜ: Ümmügülşen ÖZTÜRK (İstanbul)

KÂTİP: Naci ŞANLITÜRK (Ordu)

---- 0 ----

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Toplantımızı tekrar açıyorum.

Dediğimiz gibi, hepimiz çok duygulandık. Doruk bu toplantıya Atlas'ın ikiz kardeşi olarak gelecekti ama gelemeyince mektubunu okutmak istedim, sesi duyulsun, tutanaklara girsin; bunu çok önemsedim.

Zeynep Balcı Hanımefendi'yle başlayabiliriz. Lütfen, sizi dinleyelim önce. Ben size kısaca bir çerçeve sunayım ama hiçbir zaman benim sunduğum çerçeveyle de kendinizi sınırlı hissetmeyin fakat bizim aslında burada sizleri davet etmemizdeki en önemli gaye, yaşadığınız süreci bizim için önemli dönüm noktalarıyla paylaşmanız. Sizce bu sürecin başlamasında etkili olan faktörler nelerdir, bunları da söyleyebilirsiniz. Olay sonrası hangi kurumlara başvurduunuz, bu süreçte nelerle karşılaştınız, kurumlarla iletişimde sizi zorlayan noktalar oldu mu, eksik kalınan yönler oldu mu, bunlar konusunda neler yapılabilir, daha kolaylaştırıcı nasıl gidebilir süreçler gibi ya da geriye dönüp baktığınızda bu sürecin erken aşamada fark edilip önlenmesi için neler önerirsiniz; bunlara da değinebilirsiniz dediğim gibi. Bu süreç ailenizi nasıl etkiledi, günlük hayatınızda ne tür değişiklikler oldu, en çok zorlandığınız an neydi, adaletle ilgili beklentileriniz, adalet süreciyle ilgili beklentileriniz karşılandı mı, bugün burada bu Komisyona iletmek istediğiniz en önemli talep nedir, benzer durumları yaşayan başka aileler için neyin değişmesini isterdiniz gibi size ben bir çerçeve çizeyim fakat bu çerçeveye bağlı kalmak durumunda değilsiniz. Neyi isterseniz yani kendi duygularınızı anlatmanız bizim için çok kıymetli. Bizler burada dinleme makamı olarak şimdi sizleri dinleyeceğiz.

Sayın Zeynep Balcı'yla başlayalım.

Lütfen, buyurun Zeynep Hanım.

ZEYNEP BALCI - Teşekkür ederim Sayın Vekilim.

Her şeyden önce sayın milletvekilleri, SSÇ Komisyon Başkanımız Milletvekilimiz Pervin Tuba Durgut Hanımefendi'ye çok teşekkür ediyorum bu nazik davetinden dolayı ve her zaman bizim yanımızda olduğunuz için ayrıca size çok teşekkür ediyorum. Siz dünyanın neredeyse en iyi milletvekillerinden birisiniz, Allah hepinizden razı olsun, sizlerden de razı olsun. Gerçekten bizi buraya kabul ettiğiniz için çok müteşekkirim. Hepimizin adına ben teşekkür ediyorum.

Tabii ki bugün ben buraya bir birey olarak geldim, doğrudur fakat evladını toprağa vermiş bir anne olarak geldim. Benim çocuğum askerde savaşırken öldürülmedi, şehit edilmedi veya bir kazaya kurban gitmedi. Bu arada benim ismim Zeynep Balcı, Abdurrahman Balcı'nın annesiyim. 17 Mart 2025, ramazan ayının ortasında yaşadığımız bu elim, acı dolu hadiseyi kısaca anlatmak istiyorum. Benim oğlum evde otururken gayet sakin bir akşam geçiriyorduk, o akşam iftarımızı yaptık. Biz 8 kişilik bir aileyiz, 6 çocuğum vardı, 4 oğlum, 2 kızım, eşimle beraber 8 kişi biz oturuyorduk soframızda, gayet mutlu, umutlu bir şekilde yemeğimizi yedik, iftarımızı yaptık. Benim oğlum aynı zamanda hafızdı, camiden çıkmayan bir çocuktuk, sporcuymuş ve antrenördü kendisi, 2 üniversite bitirmiş, 4 dil bilen bir çocuk; gayet kültürlü, akıllı, bilinçli, iradesine sahip çıkan bir evlattı. Tam bir asker gibi yetiştirdim ben oğlum, başım dik, alnım ak; bunu kesinlikle her yerde ve her zaman söyleyebilirim. Benim oğlum çok temiz bir evlattı ve kamu düzenini bozan kişiler tarafından kalbinden bıçaklandı. Tabii ki bunun hiçbir şekilde izah edilecek bir yanı yok, bir yönü yok, asla. Ben çocuğumun kefilim, her zaman çocuğumun arkasındayım. Benim evladım hiçbir zaman ne bir arkadaşlığı olmuş ne bir çeteyle uzaktan yakından bir teması olmuştur, sadece onları uyardı. Niçin uyardı? Tabii ki onu da açıklayabilirim. Bizim apartmanımız bağımsız bir apartman, site içerisinde yaşamadığımız için güvenliğimiz yok. Bu 3 katil bizim o gün apartmanımızın önünü kapattılar, bizim girişimizi ve çıkışımızı engellediler. Bizim oraya girmemiz için onların üzerinden çıkıp atlamamız gerekir ki öyle dediler zaten. Oradan girişimizi engelledikleri gibi bir de utanmadan "Üzerimizden atlayıp geçebilirsiniz." dediler. Benim çocuğum ile benim eşim aşağı inip onları uygun bir dille uyardığı hâlde "Bir daha burayı böyle bu şekilde kirlletmeyin, kamu düzenini bozmayın, hiçbir kadına, hiçbir anneye, hiçbir kız evlada laf atmayın, akıllı olun, terbiyeli olun..." Bu şekilde izah ettikten sonra, nasihat ettikten sonra yukarı çıkıyor oğlum ile babası ve ertesi gün hiçbir şey olmamış gibi benim evladım hayatına devam etti fakat bu 3 katil o gün giderken, ayrılırken... Tabii, bunlar kendilerini mahallenin ağası olarak görüyorlar, o çevrenin başkanı gibi görüyorlar, kendilerinin istediği olmayınca, kendi istedikleri olmadığı zaman intikam peşine düşüyorlar ve bunlar ertesi gün örgütlenerek çoğalarak kapımızın önüne geliyorlar, apartmanımızın etrafını sarıyorlar ve çocuğumu aşağı zorla indiriyorlar. Uyumaya hazırlanan bir evlat, iftarını yapmış, namazını kılmış, Kur'an-ı Kerim okuyor, ezberini veriyor; sadece yaptığı bu, benim oğlumun sadece yaptığı bu. Aşağı zorla indiriyorlar "İnmezsen adam değilsin." deyip ve türlü türlü ağır hakaretler, bana, kız kardeşlerine, babasına, hepimize bu hakaretleri ettikten sonra çocuğum aşağı iniyor, sadece onları dağıtmak istiyor, tek amacı buydu. Aşağı indiği vakit maalesef bunlar pusu kuruyorlar, pusuya düşürüyorlar ve 26 yaşındaki oğlum üç dakika içerisinde kalbinden bıçaklanarak vefat ediyor.

Şimdi, bu katiller kendini savunurken diyor ki: "Biz savurmaya çalıştık, bıçağı savuruyorduk." Nasıl savurmaysa artık... 8 santimlik bıçağın tamamı kalbine saplandı. Böyle bir savurma olabilir mi?

Ben onlardan çok oğlumdan bahsetmek istiyorum ve gerçekten yaşadığımız acı dolu süreçten bahsetmek istiyorum. Savcımız, Sayın Savcımız bunların hepsinin tutuklanmasını istediği hâlde maalesef 6'sından sadece 1'i yakalanıyor, o da gidip kendisi teslim oluyor, katilin bizzat kendisi ve geri kalan hepsini hâkim salıveriyor.

Çok ağır bir süreç yaşadık, tehditler aldık. Bakın, tehditlerden bir tanesi şurada, hemen size bir göstereyim ama evvelinde oğlum Abdurrahman Balcı'yı göstereyim. Şu güzel evlada bakın, bir de buna bakın, Allah aşkına! Sayın milletvekilleri, ben asil, siz

vekil. Siz benim vekilimsiniz, ben size vekâlet verdim. Allah rızası için ama vicdanlara konulsun eller ve bu 2 kişinin arasındaki farka bakın. Hangisi çocuk, hangisi temiz, hangisi akıllı uslu, vatansaver, vatanperver, namuslu, şerefli; namusuyla, haysiyetiyle yaşayan kim? Bakın, bu ne diyor burada? Buradaki tehditlerden bir tanesi, diyor ki: "Gerekirse bir gençlik daha yakarız." 17 yaşındaki "SSÇ" dediğimiz kavramın şemsiyesi altında barınan şahsa bakın: "Gerekirse bir gençlik daha yakarız..." Kimi yakıyorsun? Hayırdır, kime el uzatıyorsun? Sen kimi hangi vatanından kovmaya çalışıyorsun? Veya kimi öldürmeye çalışıyorsun? Ve arkasından da diyor ki: "Bugün olmazsa yarın." Olacak yani, bu bunu yapacak. Yani bugün Abdurrahman gitti, ertesi gün Atlas Çağlayan gitti; başka bir gün başka bir çocuk gidecek, her gün bunun ardı arkası kesilmeyecek ve biz bunun arkasında kimler var, kimler yok, bunların hepsinin ortaya çıkarılmasını istiyoruz. Aynı figürler kullanılıyor, aynı emoji kullanılıyor; her resimde neredeyse bütün SSÇ'lerin aynı figürü ve aynı emojiyi kullandığı tespit edilmiştir. Sanki bunlar aynı kandilden çıkan kara bir bulut gibi veya sanki aynı membadan çıkan insan topluluğu gibi; biz böyle bir şey görmedik. Biz hayatımız boyunca ne bir karakol gördük ne bir karakolda kaydımız olmuştur; biz gayet muntazam... Ben Anadolu kadınıyım, bununla şeref duyarım. Ben basit bir ailenin çocuğuyum, aynı zamanda ben bir kolluk kuvvetleri mensubunun kızıyım. Ben bilirim, sahada bu kolluk kuvvetlerinin nasıl çalıştığını gayet iyi bilirim; ben 8 yaşından beri bunun farkındayım, bunun nasıl bir şey olduğunu gayet iyi biliyorum. Benim oğlum bıçaklandığı an "kolluk kuvvetleri" dediğimiz kolluk kuvvetlerimiz, sivil polislerimiz sahada olmasına rağmen... Ben bunu size açıkça ifade etmek istiyorum çünkü içim yanıyor, o anda bu katliam engellenebilirdi. Bu bir katliam, bir insanı öldürmek kolay olmasa gerek. Ben bu çocuğu yetiştirene kadar canım çıktı, ben çok yoruldum, ben çok emek verdim, ben çok ağladım; ben gecelerce uyumadım, başında durdum; ben onu 18 yaşına kadar liseye götürüp getiren bir anneyim. "Bilinçli anne" dediğiniz bunu yapar, anne çocuğu doğurup da sokağa atmaz; biz çocuğumuzu sokağa atmadık. Ben 6 evladımın 6'sının da arkasındayım ve hiçbir çocuğumun bir tane suç kaydı yok, hiçbir çocuğumun bir tane kötülüğü yok, hiç kimseyle kavga etmişliği yok; ben her çocuğumun arkasındayım. Peki, kolluk kuvvetleri ne yapıyordu? Benim çocuğum öldürüldükten sonra hastaneye niye akın ettiniz? Niye akın ettiniz? 7-8 kişiydiniz, orada bekliyordunuz, gördünüz; olayı görmenize rağmen bu feci olayı engellemediniz. Ben şimdi burada ne diyebilirim? Haksız mıyım, haklı mıyım siz karar verin; milletvekillerim, siz karar verin. Ben asil, siz vekil; siz benim vekilimsiniz, siz beni temsil edersiniz, benim temsilcilerimsiniz. Ben Adalet Bakanına da...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Zeynep Hanım, çok teşekkür ediyoruz yani meramınızı hem anladık hem de taleplerinizi de aşağı yukarı...

ZEYNEP BALCI - Yani çok talep var aslında Sayın Vekilim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Onları da hızlıca söylerseniz çünkü birçok ailemiz olduğu için...

ZEYNEP BALCI - Hemen geçeyim.

18 yaş altındaki bazı failer için bir talebimiz var, işledikleri suçun gerçek bedeli ödenmelidir yani işlediği suçun cinsinden, neyi işlediyse onun bedelini ödemek zorundadır. Bedelini ödemediği suçun arkasına sığınıp ertesi gün veya bir sonraki tarih veya bir sonraki yıla ne yapacak? Daha fazla suça karışacağı kanaatindeyiz, bu şekilde düşünüyoruz. Caydırıcılığı olmayan bir sistemin arkasına sığınıyorlar bunlar, caydırıcı olmayan bu sistemin kökten değişmesini istiyoruz çünkü zaten bizim çocuklarımız toprak altında, evlatlarımızın hakkı ne olacak, onu sormak istiyorum.

"SSÇ'leri korumak" adı altındaki bu kanunu, çocukları korumak için uygulanan bu kanunu anladım da peki, toprak altında yatan çocuklarımızın hakkı ne olacak, onu sormak istiyorum.

Tabii ki yine bir talebim daha var, benim bir talebim daha var, cezası kesinleşmiş failerin üretime katılmasını istiyoruz, çalıştırılmasını istiyoruz. Sadece kapalı alanda durması yetersizdir, yeterli gelmez çünkü ceza yalnızca özgürlükten mahrum bırakmak değil aynı zamanda sorumluluk duygusunu ve topluma karşı borcunu da öğretmemiz gerekir.

Devletimizden de şunu talep ediyorum, manevi bir taleptir bu: Zulmen öldürülen çocuklarımızın -inancımız gereği şunu istiyorum- zulüm şehidi olarak anılmasını ve kabirlerinde ay yıldızlı bayrağımızın dalgalanmasını istiyorum; gayet makul bir istek bu.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok teşekkür ediyoruz Zeynep Hanım.

Oğuzhan'la devam edelim. Oğuzhan da bir kavgayı ayırırken az daha canından oluyormuş; onun hikâyesini bir dinleyelim nasıl bir kavgayı ayırmış.

OĞUZHAN ÇÖPÜR - Başkanım, üyelerim; öncelikle bizlere önyak olduğunuz için teşekkür ederiz.

Yani şu an burada 11 aile var, 11 ailenin içerisinde sadece canlı kanlı olarak, olayı yaşamış olarak sadece ben varım ve bunu yaşamış olarak çok büyük sıkıntılar çektik, bu sıkıntılardan bahsetmek isterim.

Öncelikle olaydan bahsedeyim sizlere. 10 kişinin 1 çocuğu kendi aralarına alıp...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bu 10 kişi de çocuk yani 18 yaşın altı.

OĞUZHAN ÇÖPÜR - 10 kişi 17, 18 yaş altı ve dövüldükleri çocuk da 18 yaş altı. Çocukları döverken kendim araya girip çocuğu almak istedim. O almak isterken karışıklık oldu ve birisi bıçağı çekerek benim 1 karnıma 5 bacağıma şeklinde bıçaklamış oldu ve o an orada yığıldım zaten. Yığıldıktan sonra hastaneye kaldırıldığımda on saat sonra iç kanama geçirdim. İç kanama geçirdiğimde nabzım yoktu, aileme "Nabızı yok." dendi ve babam da aynı şekilde kalp krizi geçirmek durumunda kaldı. Çünkü bunu duyduğunda çok ağır, kaldıramadı ve ondan sonra ameliyatta iki saat geçirdikten sonra normal yoğun bakım, yoğun bakımdan sonra normal süreç başladı ve bu süreçte şu şekilde göstereyim sizlere, karnımın hâli şu şekildeydi ve bacadaki da 5 tane darbe vardı ve bunu yapan 18 yaş altında, 17 yaşında olan, 10 tane suç kaydı olan, dosyası olan bir çocuk ve bu çocuk hiç korkmadan, direkt bıçağı çekip beni yaraladı. Ben 27 yaşındayım, 27 yaşında bir kere bile karakola gitmiş bir insan değilim. Babam her zaman bize öğretti, "Her zaman iyinin yanında olacaksın." dedi. Ben o an -şurada, göstereyim isterseniz- burada tek başına 10 çocuğun arasına giriyorum. Bunun sebebi de o SSÇ mağdurlarından bir çocuk olmasın diye ama ondan sonra o mağdur ben oldum ve size şöyle söylemek istiyorum: 18 yaş altı bu vakalarda insanların duygusal olarak yaklaşması lazım, kanun olarak değil de örnek veriyorum, sizin milletvekili ve üye şeklinde değil de anne-baba olarak yaklaşmanız lazım. Böyle yaklaşıldığında zaten her türlü kazanmış olacağız. Siz küçük bir toplumu kazanmaya çalışıyorsunuz. Evet, mantıklı ama bir yandan çok büyük toplum kaybediyorsunuz ve burada 11 aile var, 11 ailenin 10'u evlatlarını kaybetti. Sadece ben şu an sizin karşınızda bire bir yaşamış olarak, bire bir canlı olarak size karşı anlatmış oluyorum. Yani diyeceklerim bu kadar. Umarım, size bu dediklerimden duygularımı geçirmiş olmuştumdur.

Sizlere teşekkür ederim, çok sağ olun.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Öncelikle, Oğuzhan, çok teşekkür ediyorum. Gerçekten bir Türk evladına yaraşır bir kahramanlık örneği göstermişsin, canından olacaktı. Hatta o günle ilgili bazı detaylar var, sen onları söylemedin ama o gün hem Oğuzhan'ın hem kardeşinin doğum günü ve de askerden terhis olmuş, onun için kutlamaya gidiyorlar. Böylesi güzel bir gün az daha çok büyük bir yasa dönülecekti yani babası kalp krizi geçirerek, Oğuzhan da canından olacaktı ve aynı zamanda çok acı olan şey, Oğuzhan orada can çekişirken bir de kocaman bir taş alıyor, daha devam ediyor yani cürmünü işlemeye devam ediyor. Fakat şunu söylemek istiyorum: Bu Komisyonun kurulma amacı, sevgili aileler ve yakınları, bizler bu meseleyi çözmek yani hem bireyden bütün katmanlara nerede ne aksıyorsa onları tespit etmek ve politika önerilerinde bulunmak istiyoruz. Bu Komisyonu aslında sizin ikna etmenize gerek yok, bizi ikna etmenize gerek yok; biz aynı taraftayız, hem toplumumuzu korumak istiyoruz hem çocuklarımızı korumak istiyoruz hem de bu suç meselesini önlemek istiyoruz. Ne yazık ki sadece ülkemizde değil dünyanın her tarafında çok benzer olaylar yaşanmaya başladı çünkü bu dijital riskler de çok korkunç etkilemeye başladı yani bu dijital mecralar, çocukların sürekli, işte, dijital kaynaklardan beslenmesi. Eskiden bizim yaşadığımız zamanlardaki çocuk tasavvurundan ya da çocuktan ne anladığımızdan farklı bir kitle çıkmaya başladı. Sadece ülkemizde değil işte, dünyanın her yerinde maalesef böyle korkunç, vahşice işlenmiş cürümlerle karşılaşyoruz. Burada önemli olan sizlerin de sesinizi duymak, o mağdur olmuş insanların mağduriyetleri konusunda sorumluluk almak ve elbette ki çok güzel bir müstakil çocuk paketi de çıkarmak istiyoruz bunun neticesinde yani çocukların hem suça bulaşmalarını önleyecek, suça bulaşmış çocukların rehabilitasyon süreçlerine işte yardımcı olacak. En önemli koruyucu faktörün de aile olduğunu gördük doğrusu, bütün araştırmalar buna işaret ediyor, uluslararası araştırmalar da buna işaret ediyor. Yarın bu Komisyonunda bir şey sunulacak, bizim 600 hükümlü ve tutukluyla yaptığımız anket çalışmalarının sonuçları da çıkacak. Orada da göreceksiniz ki aile çok koruyucu bir faktör. Aileyi korumak, değerlerimizi korumak, çocuklarımızı korumak, çocukların suça bulaşmasını önlemek en önemli vazifemiz. Tam da bu yüzden sizleri dinliyoruz çünkü yani bu meselenin bir de mağdur boyutu var. Elbette 18 yaş altında olunca çocuk, insanlar biraz duygusallaşıp "Aa, çocuk!" diyebiliyor ama bu meselenin bütün boyutlarını görmek ve ona göre de yol almak istiyoruz, dolayısıyla bunun siz de lütfen bilincinde olun diyoruz.

Çok teşekkürler.

Şimdi de Gülden Coni'nin annesi Zehra Hanım var, babası var, kız kardeşi var. Kim konuşmak ister aileyi temsilen?

NURHAN ALÜZREK - Başkanım...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, sen konuşabilirsin.

Önceden tanıştığımız için senli benli konuşuyorum, kızım gibi görüyorum.

Önce kendini tanıtabilirsin lütfen.

NURHAN ALÜZREK - Tabii ki.

Ben, 15 yaşında vahşice 30 bıçak darbesiyle katledilen Gülden Coni'nin ablasıyım. Öncelikle sayın milletvekilime, sonra Komisyon üyelerime teker teker teşekkür ederim.

Biz de açıkçası herkes gibi bu tür olayları, bu tür cinayetleri, bu tür vahşi olayları televizyonda görüyorduk. Evet, çok üzülyorduk ama tabii ki insanın başına gelince çok farklı oluyor; o acıyı yaşamak, onu en içten yaşamak ve mücadele etmek o kayıpla, en zoru da adalet mücadelesini vermek çok zor bir acı.

Ben kısaca kardeşimden biraz bahsetmek istiyorum. Kardeşim 15 yaşındaydı ve öldürülmeseydi bir ay sonrasında 16 yaşına girecekti, 16 yaşında olacaktı. Bayram tatiliydi, Ramazan Bayramı tatiliydi, Gülden'in evde canı çok sıkıldığından dolayı, okullar tatil olduğundan dolayı işe girmek istedi. Babamın karşısındaki bir dükkânda işe başladı ve 3'üncü günüydü. Ona saplantılı, takıntılı olan katil sürekli kardeşime çıkma teklif ediyor, Gülden sürekli bunu reddediyor, istemiyor ve sonrasında katil cinayetten bir gün önce Gülden'e "Gel, son kez buluşalım, senin peşini bırakacağım." diyor. Kardeşim de peşini bıraksın diye son kez kalabalık bir caddede, bankalar durağında onunla buluşacağını söylüyor ve oradan işe yetişeceğini söylüyor; bunların hepsi telefon konuşmalarında da sabit. Ve kardeşim durağa gidiyor, katil, kardeşimi zorla okul bahçesine götürüyor, kamera olmayan -o gün de hafta sonuydu, okullar da tatildi- kimsenin görmediği ıssız bir yere getiriyor, 30 bıçak darbesiyle kardeşimi katlediyor.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bu arada şunu söyleyeyim sevgili kardeşim: Yani böyle sizi çok üzen, kahreden detaylara girmek, tekrar tekrar hatırlamak durumunda değilsin. Biz zaten Gülden Coni olayını, maalesef, biz de çok üzülerek öğrendik, gerçekten detayları çok korkunç.

NURHAN ALÜZREK - Ya, sürekli yaşayınca o acıyı anlatırken de fazla bir şey olmuyor.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, çok haklısın, ben seni korumak adına söylüyorum.

NURHAN ALÜZREK - Çok teşekkür ederim.

Ben saymak istiyorum kardeşimin aldığı darbeleri öncelikle.

Sağ kulak memesinden 2 adet darbe alıyor, sağ kulak altından 1 adet darbe alıyor, boyun sağ tarafından 3 adet darbe alıyor yani sağ kulak memesi, sağ kulak altı, boyun sağ tarafı demek yani kardeşim yanından tam kaçarken bıçaklanması anlamına geliyor. Bu darbeleri aldıktan sonra sol göğüs üstü bir adet darbe, sağ göğüs yanı bir adet darbe, sol kolundan ve ön koldan üçer adet, karın bölgesinden 7 adet, sağ bacağından 5 adet, sol bacağından 2 adet, sol dizinden 2 adet, sol el üstünden 2 adet ve en önemlisi de avuç içine 1 adet darbe alıyor. Polis memurları da kolluk kuvvetleri de aynı şekilde bize söyledi "O kadar cesur bir kız yetiştirmişsiniz ki almış olduğu darbelerle rağmen bıçağı bir şekilde eliyle tutmuş..."

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kendini müdafaa etmiş.

NURHAN ALÜZREK - ...eli parçalanmasına rağmen o bıçağı bırakmamış ve kendini savunmuş bir kardeşin var." Kesinlikle buradadır ve eminim beni dinliyordur.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kardeşin de seninle emin ol iftihar ediyordur, senin mücadelenle.

NURHAN ALÜZREK - Öncelikle şunlara da değinmek istiyorum tabii ki...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ama dediğim gibi, burası sevgili arkadaşlar yani siz üzülükçe tabii biz de kahroluyoruz, isterseniz çok detaylara girmeden şey yapabilirsiniz, olur mu.

NURHAN ALÜZREK - Tabii Pervin Hanım.

Sonrasında, kardeşimi katlettikten sonra çantasında bulunan kardeşimin telefonunu alıyor, 400 lira parasına bile muhtaç olan bir katil.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Katil kaç yaşındaydı?

NURHAN ALÜZREK - 15 yaşında.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kardeşin?

NURHAN ALÜZREK - 15.

Sonrasında cinayet yerinden üç dakika içerisinde evde oluyor, kanlı eşyalarıyla eve gidiyor, o an teyzesi ve kardeşi evdeymiş. Direkt aile suç delillerini yok ediyor, babası suç aletini nehre atıyor, kanlı çamaşırları yıkıyor. Üç dakika sonra evde olmasına rağmen ailesi kardeşime bir ambulans çağırıyorsa, bir müdahale etseydi belki kardeşim şu an yanımızda olacaktı. Hiçbir şekilde müdahale etmiyorlar ve kardeşimin cesedi tam sekiz saat boyunca orada kalıyor, okul bahçesindeki o soğuk betonda ve biz, sekiz saat bütün Edirne'yi sokak sokak tek başınıza aradık. İlk kaybolduğundan tam yarım saat sonra...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Siz kayıp zannettiniz, kardeşinizi arıyorsunuz.

NURHAN ALÜZREK - Evet.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Anladım.

NURHAN ALÜZREK - Kaybolduktan tam yarım saat sonra biz kolluk kuvvetlerine başvurduk, kayıp ilanı verdik. Kolluk kuvvetleri de bize soru sordu, dedi ki: "Ne kadardır kayıp?" Biz yarım saat, kırk dakikadır kayıp deyince tabii ki de bizi ciddiye almadılar o anda. Tabii, biz kendimiz araştırma yapıyoruz, arkadaşlarını arıyoruz nerede olabilir diye, sonrasında bir arkadaşı "Abla, böyle böyle bir çocuk var, hani peşini bırakacağım diye gitti, bana söylemişti gecedem." deyince bizim haberimiz oluyor ve kolluk kuvvetlerine direkt bunu ifade etmemize rağmen, söylememize rağmen sadece onu, katili telefonla arıyorlar. Hiçbir şekilde eve gidip, evden almak ya da direkt müdahale etme gibi bir durum olmadı ve biz sekiz saat bekledik, kendimiz aradık yani kardeşimi, sekiz saat sonra acılı haber geldi bize.

Üç mahkeme gördük, ikinci celsede karar verildi, katile yirmi sene ceza verildi. 15 yaşa göre en üst ceza yirmi seneymiş, tabii İnfaz Yasası'na gidince on iki seneye düşürülüyor. Sonrasında tabii bu, üst mahkemeye gitti, üst mahkeme bunu bozdu o kadar delillere rağmen. Planlı olduğunun delilleri var elimizde, mesela cinayetten iki gün önce arkadaşına "Ben Gülden'i öldüreceğim." diye söylüyor. Cinayetten bir gün önce arkadaşından silah istiyor, gruptaki arkadaşlarına "Ben yarın cezaevine gireceğim, bana don, atlet ayarlayın, ben koşuş mesulü olacağım." diye yazışmaları var. Bütün bunlara rağmen üst mahkeme planlı cinayeti plansız çevirip makul süre geçmediğini, iki gün içerisinde plan yapılamayacağını ifade ederek plansız cinayete çevirip mahkeme de tabii buna uyarak on dokuz yıla düştü ceza. On dokuz yıla da düşünce şu anda yatarı sekiz sene, eğer ki açığı saymazsak kardeşimin katili beş sene sonra aramızda olacak. Yani 30 bıçak darbesi, bu saydığım darbeler ve beş sene cezayı aynı kareye getirince daha da bir şey anlatmama gerek yok sanırım.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Nurhancığım, peki, bu 15 yaşındaki faili daha önceden siz tanıyor muydunuz mesela, failin daha önceden vukuatları var mıydı?

NURHAN ALÜZREK - Yok, tanımiyorduk biz, olaydan sonra tanıdık.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Yok, tanımiyorsunuz.

Böyle bir karakter olunca belki duyulmuştur şeyi diye sordum.

NURHAN ALÜZREK - Sonradan hep bize anlattılar nasıl biri olduğunu.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, anladım.

Sen de kendini gayet güçlü ifade ettin, çok teşekkür ediyoruz.

NURHAN ALÜZREK - Ben çok teşekkür ederim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Hukuki süreçler daha bitmedi, devam ediyor. İşte, burada, bu Komisyonun kurulma nedeni aynı zamanda mağduriyetlere de çözüm önerileri sunmak yani biz burada bunun için varız; bunları çözmek için inşallah, bir teklifle, bir kanunla...

NURHAN ALÜZREK - Çok teşekkürler.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Gülhan Hanım size söz vereyim mi şimdi arzu ederseniz?

Atlas Çağlayan'ın annesi Gülhan Hanım'la devam edelim.

GÜLHAN ÜNLÜ - Her şeyden önce bizi buraya davet eden Sayın Vekilimize, Başkanımıza, sizlere teşekkür etmek istiyorum.

Olay gününü anlatmak benim için çok zor...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Anlatma yani anlatmak durumunda değilsin.

GÜLHAN ÜNLÜ - ...ama anlatmak istiyorum çünkü gerçekten yaşadığımız bu acının derinliği biraz hissedilsin istiyorum. Olay günü gerçekten bizim için çok zordu ve aslında bu acı anlatılacak bir şey de değil ama vicdanen herkesin şu anda benim anlattığım olayın kendi evlatlarında olmamasını isterim, tabii ki asla böyle bir şey istemem ama öyleymiş gibi düşünmesini rica ediyorum yani tek ricam bu, sadece düşüncesi... Eminim ki ben anlatırken hepiniz "Allah korusun." diyeceksiniz ve ben de yaşamadan önce duyduğumda hep şunu söylüyordum: "Allah korusun." Bir çocuk katledildiğinde okuyup hemen geçmek istiyordum. Aslında böyle olmaması gerektiğini şimdi yaşadığımda anladım. Hani bir söz vardır ya "Helva sizin evinizde pişmeyince tatlı gelir." diye; bu, böyle bir şey.

Olay günü çocuklarım evdeydi, arkadaşlarıyla birlikte gün içerisinde zaman geçirdiler ve gün içerisinde totalde 7-8 kez konuşmuşuz. Akşamüstü -ben çalışan bir anneyim, akşam saat yedi buçuk civarında evde oluyorum- arkadaşları ile Doruk evden çıkıp evimizin arka sokağında var olan bir camimiz vardı, küçük bir cami, caminin de önünde bir çay bahçesi, iki yıldır da çocuklarım arkadaşlarıyla vakit geçirmek için oraya gidiyorlardı ve yaptıkları aktivite... Benim oğlumda dine merak başlamıştı, araştırıyordu, camiye gidiyordu, orada cami hocalarıyla sohbetlere katılıyordu ve buna arkadaşlarını da teşvik ediyordu, oradan da çıkıp önündeki

çay bahçesinde çay içiyorlardı bütün arkadaşlarıyla birlikte. Bu, iki yıldır böyle; o gün de aynı şekilde kardeşi ve arkadaşları çay bahçesine gidiyor ve Atlas beni bekliyor o gün evde. Ben eve geldiğimde kapıyı bana açtığına oğlum montunu bile giymiş bir şekilde hazır bir vaziyette beni bekliyordu. "Anne kardeşimin yanına gideceğim." dedi. Ben de her zaman var olan saat yedi buçuk, akşamüstü yedi buçukta "Evet, tabii, gidebilirsin ama gecikmeyin." dedim giderken. Aradan bir yarım saat geçti, saat sekizi dört geçte telefon açtım, "Neredesiniz? Eve de gelin, gecikmeyin." diye tekrardan aradım ve olay saat sekizi on dokuz geçte, 20.19'da gerçekleşiyor, bu kadar kısa bir sürede ve bir dakikada bütün hayallerimiz, hayatımız mahvoluyor.

Olay günü, katil Efe Çekli'nin yanındaki arkadaşlarının biri 12 yaşında, 2'si 15 yaşında ve bir de kız olan Ada Hotiç'in karakolda 2 tane suç kaydı var.

Benim babam esnaf ve bu grup da aynı mahallede. Babam kırk yıldır esnaf orada ve maalesef, bu katil çocukluğunda bizim dükkânımıza gelip tıraş olmuştur -ailesi, babası, kendisi- babası elinden tutup bizim dükkânımıza gelip çocuğunu tıraş ettirmişti.

O gece, o akşam kafede sıkıntılı olan bu grup içeride problemler çıkarttığından zaten masalarını değiştiriyorlar ve Atlas arkadaşlarının ve kardeşinin yanına, çay bahçesine daha sonra giriyor.

Atlas çok dikkat çeken bir çocuktü, doğduğu günden beri dikkat çekiyordu ve girdiğinde dikkat çekmişti -ki bu şekilde söyleniyor, bu şekilde anlatılıyor- dikkat çektiği için oradaki grup da Atlas'ı katletmek için göz hapsine alıyorlar ve bu da şu anki savunmalarında "Bize yan baktı." olarak gösteriliyor. Oğlum kafenin, çay bahçesinin içerisinde arkası dönük zaten gruba. Ve grup ilk önce problem çıkardığından dolayı masası değiştiriliyor zaten. Daha sonra oğlum geliyor, orada oturuyorlar, oğlumun arkadaşlarından birine diğer grubun arasından 12 yaşında olan biri "Neden bana bakıyorsun?" diyor, arkadaşı da "Ben sana bakmıyorum." diyor; konu orada kapanıyor. Bu sefer sürekli göz hapsini almaya başlıyorlar çocuklarımızı, sonra da kafe sahibi "Çıkın, kavganızı dışarıda edin." diyor ve bizim çocuklarımızı da mecbur bırakıyor ve çocuklarımız dışarıya çıkıyor. O anda kardeşi de sesleniyor, "Atlas gitme." diyor ama Atlas duymuyor kardeşini. Kapının önüne çıktığında zaten 3 kez bıçağı saplıyor, 3'üncü zaten tamamen kalbine denk geliyor. Kardeşinin, ikizinin gözünün önünde oluyor bu olay. Orada "Ambulans!" çığıklarını atan zaten Doruk, ikizi ve o anda beni arıyor; duyduğum kelime: "Kardeşim bıçaklandı anne, yetiş!" Ben olay yerine beş dakika içerisinde varıyorum, yakınlığını buradan siz tahmin edin. Beş dakika içerisinde vardığımda Atlas kaldırımında, yerde yatıyordu ve Doruk başında bağıyordu "Ambulans!" diye. Oğlumun başına gittiğimde yarasını gördüm, kaldırım boyunca akan kanı gördüm. Ambulansın gelmesi de zaman aldı ve zaten Atlas'ın orada kalbi durmuştu, 3 kez kalbini çalıştırdılar Atlas'ın olay yerinde. Ben oğlumla çok şükür orada vedalaşabildim ama hayatım boyunca bu anı yaşayacağım, hiçbir zaman unutmayacağız. Ve 16 yaşında, gerçekten çocuk olan benim evladım, diğer evladım ömrü boyunca bunu unutmayacak çünkü hepsi gözünün önünde yaşandı ve kendini şu anda "Kardeşimi kurtaramadım." diye suçluyor. Biz o gece Atlas'ı kaybettik.

Ama bu grup aslında içeride Atlas'ı katletmek için planlar yapmışlar ifadelerde de var, kamera kayıtlarında da var. Zaten o akşam "Kavgı çıkaralım." diye kendi aralarında konuşmuşlar, katil bunu zaten açıkça dile getirmiş. Şimdi, ben çocuk diyemiyorum bunlara yani benim çocuğümü katleden 15 yaşında da olsa, 13 yaşında da olsa, 12 yaşında da olsa eline o bıçağı alıp sokağa çıkana, orada o planı yapana "Sen de çocuksun, senin de bir geleceğın olsun." diyemiyorum, demek de istemiyorum. Benim de çocuğım... Benim çocuğım çocuk değil miydi? Benim çocuğım sağlıklı olmak istiyordu, belki birçoğunuzu tedavi edecekti benim çocuğım.

Şimdi, Atlas'ın telefonuna bakıyoruz, katilin telefonuna bakıyoruz; Atlas'ın telefonunda hep iyi şeyler, hep olması gereken, yaşının gerektirdiği şeyler hatta yaşının gerektirdiğinden fazla iyi şeyler var. Katilin telefonuna bakıyoruz, elinde silah, tehdit, TikTok hesaplarında "Öyle de yaparız, böyle de yaparız, bu hayatı biz..." Siz şimdi buna nasıl çocuk diyebilirsiniz? Nasıl çocuk diyebiliriz ki biz buna? Çocuk gibi nasıl yargılayabiliriz? Yavrum benim daha 16 yaşındaydı, 17 yaşında bile değildi; 17 yaşını görmedi, benim çocuğım genç olmadı ya! Genç olmadı, olamayacak! Gidiyorum, bir mezar taşıyla konuşuyorum ya! Beş yıl sonra yanımızdan geçecek, diyecek ki: "Yattım, çıktım." Nasıl kabul edebiliriz biz bunu? Biz bununla nasıl yaşayabiliriz? Neden? Yani şunu sormak istiyorum...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Fail kaç yaşındaydı Gülhan Hanım, failin yaşını bir daha hatırlatır mısınız?

GÜLHAN ÜNLÜ - 15 yaşına girmesine üç ay var ve 14 yaştan yargılanacak, 14 yaştan. En üstten yargılanamıyor, yirmi dört yıldan bile yargılanamıyor, on üç yıldan yargılanıyor.

ŞAZİYE PAMUK - Gülhancığım, tehditler de vardı biliyorsun "Hepinizi burada deşerim!" gibi, o da vardı.

GÜLHAN ÜNLÜ - Tabii. Bir de bu arada arkadaşlarını da tehdit ediyor. Atlas'a bu eylemi uygulamadan önce diğerlerine "Hepinizi burada deşerim!" diyor, "Hepinizi burada keserim!" diyor. Ondan sonra Atlas'a...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Sonrasında da tehditler enteresan bir şekilde devam ediyor, bütün ailelerde var. Hatırlarsanız burada siber suçlarla ilgili bir sunum dinlemiştik ve oradaki uzmanlardan biri demişti ki: "Sanal kötülük" diye bir kavram var artık." Yani olayla ilgili ilgisiz insanlar da tehdit ediyor. Bir kısmı gerçekten karşı tarafı tehdit ediyor, bir kısmı da söylediklerine göre bunlar Telegram çetelerinde falan birbirlerini örgütüyorlar; olayla hiçbir ilgisi olmayan insanlar da tehdit şeyine giriyorlar. Aileler için de tabii bu da ayrı bir travmaya neden oluyor, o boyutu da var meselenin.

GÜLHAN ÜNLÜ - Evet yani orada zaten acımızla mı uğraşalım... Acımızla biz zaten perişan hâldeyiz, bir de tehditler, artık evimize kadar dadanan, o cesaretle bulunan tehditler...

Çok acı çekiyoruz yani gerçekten çok acı çekiyoruz. Ben sadece duygularımı biraz anlatmak istedim size ama katilin de yaşının olduğunu düşünmüyorum, asla da kabul etmiyorum bunu. Bence 30 yaşında olan katil de bir can alıyor, 15 yaşında olan katil de can alıyor; bence bunların birbirinden hiç farkı yok. Ben çocuk diye adlandıramıyorum. Bir yıldır var olan Komisyon da eğer ki yasa çıkmış olsaydı belki Atlas'ın katili...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Komisyon bir senedir yok -üç ay artı bir ay- fakat inşallah bu Komisyonun neticesinde sadece yasal mevzuat değil bütün aksayan... Bu dijital çağda -işte, biliyorsunuz- dijital risklere yönelik de tedbirler gibi çok kapsamlı bir tedbirler paketi için inşallah çalışıyoruz biz Komisyon olarak.

ŞAZİYE PAMUK - Şöyle diyelim Başkanım: Cezalar ve yasalar şimdiye kadar gerçekten ağırlığına göre verilseydi, bu cezaların yatarı olsaydı belki de biz bunları yaşamayacaktık.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Cezaların caydırıcı olmadığı konusunda, evet, ben de sizinle hemfikirim. Ben Komisyonun başından beri şunu söylüyorum: Elbette ki çocuğun üstün yararını savunmak temel ilkimiz fakat mezardaki çocuğun üstün yararı her zaman benim için önde gelir. Böyle vahşice işlenmiş cürümlerde ben yaşa falan bakılmasının insani, vicdani ve hukuki olduğunu açıkçası düşünmüyorum; bunu açıkça başından beri de ifade ediyorum. Burada, bundan dolayı çok itiraza da maruz kalabilirim ama bu benim kişisel fikrim; benim fikrimle örtüşen pek çok dünya uygulaması da var zaten.

Şimdi, Beyhan'la devam edelim mi Gülhan Hanım?

GÜLHAN ÜNLÜ - Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Fatih Acacı'nın ablası Beyhan Hanım, kendisi sosyal hizmet uzmanı olacak; biz onunla konuştuk, mezun olmadı henüz. İnşallah, sosyal hizmet uzmanı olduğu zaman böyle bu Komisyonlarda belki de hizmet edecek, önleyici çalışmaların bir parçası olacak; konu senin çalışma alanına yakın bir alan.

Evet, Fatih Acacı çok güzel bir evladımız; onun ablasını dinliyoruz şu anda.

BEYHAN ACACI - Herkese merhaba. Ben Beyhan Acacı, Fatih'in ablasıyım.

Ben, bugün, burada sadece bir abla olarak değil, mahkemesi görülmüş ama hâlâ adaleti sağlanmamış bir acılı abla olarak konuşuyorum. Bu arada, abla dediğime bakmayın, Fatih benim evladım gibi sevdiğim yani canımdan çok sevdiğim bir insandı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - 2 kardeş miydiniz?

BEYHAN ACACI - Yok ama en küçüğümüz Fatih'ti. Yani benim tek kardeşim aslında Fatih oluyor, benden küçük.

Fatih'i biz 7 Eylül günü... 15 yaşındaydı Fatih, akrabaları tarafından 12 bıçak darbesiyle öldürüldü. 7 Eylül akşamı gerçekleşti olay. Saat sekiz sıralarında polis memuru, babamı aradı, "Oğlunuz bıçaklı saldırıya uğramıştır, şu an hastaneye kaldırılıyor." dedi. Ve ambulans da bizim evimizin önünden geçti. Ben o an kısmi felç geçirdim, bacaklarım tutmadı, ben apartmandan sürünerek indim mesela. Hastaneye gittik, babamı gözlem odasına aldılar, sadece babamı aldılar ve babam Fatih'i delik deşik hâlde gördü. Doktorun kurduğu cümle şu: "Bu çocuğu kim bu hâlde getirmiş?" Sonrasında babam çıktı yani hüüngür hüüngür ağladı, ben babamı ilk defa öyle gördüm çünkü çocuğu delik deşik edilmiş, 12 bıçak darbesi diyorum.

Şimdi, mahkemeden ilerlemek istiyorum. Mahkemede en üst sınır yirmi dört yıl, eğer verilseydi yirmi dört yıl alacaktı. Yalnız gerekçeli kararda gördüğümüzde on iki yıl verdiler, bu on iki yılın yatarı da sadece sekiz yıl, bunun bir yılı denetimli serbestlik, iki üç yılı da kapalı cezaevi.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Faili kaç yaşındaydı?

BEYHAN ACACI - 15 yaşında yani yirmi dört yıldan yargılanabiliyor ama vermediler. Gerekçeli kararda hâkimin görüşü şu, diyor ki: "12 bıçak darbesi canavarca hisle yapılmamıştır." Benim kardeşim bir böbreği eksik girdi mezara, böbreğini aldılar; ince bağırsağına kadar delinmişti, kaburgasını delmişlerdi, böbreklerini delmişlerdi; kanaması o kadar fazlaydı ki bütün hastanedeki kan şeyi kardeşime gitti.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - 1 kişi miydi fail, birden fazla mı?

BEYHAN ACACI - Bıçaklayan 1 kişi ama yanında bir arkadaşı daha vardı millî boksör ama arkadaşını asla tutuklamadılar, hiçbir yaptırım yapmadılar. Hâlbuki, Fatih'in de yanında bir arkadaşı var ve Fatih'in arkadaşı "Ben Fatih'e yardım etmek istedim ama yanındaki millî boksör buna izin vermedi." diyor, buna rağmen millî boksörü tutuklamıyorlar. Hâlbuki Fatih'i tutma ihtimali var ama işte fail...

Öncesinde olayı anlatmak istiyorum: Fatih'in bir kız arkadaşı var, Fatih'in kız arkadaşına yazıyor, kızı rahatsız ediyor. Kız da biliyor bunun bıçaklı bir şey olduğunu ve konuşmak istemiyor, Fatih'e söylüyor, diyor ki: "Bu çocuk beni rahatsız ediyor, konuşur musun?" Hani uzak dursun diye. Fatih de diyor ki: "Sadece arayıp söylerim, uyarırım." Fatih diyor ki: "Arkadaşıma yazma, kız rahatsız oluyor." Çok düzgün bir üslupla, herhangi bir argo, küfür, kışkırtıcı hiçbir şey yok, normal bir üslupla bunu söylüyor. Karşıdaki taraf direkt argo konuşarak, küfürlü konuşarak Fatih'i kışkırtıyor ve tahrik ediyor; telefonda oluyor bu. Fatih'in de bu kadar argoya ve küfre karşı -bakın, yine argo yok, küfür yok- tek söylediği şey: "Ben senin bacaklarını kırarım." Bunu söylüyor sadece ve bunda sadece tek bir tanık beyanı esas alınıyor hani herhangi bir kanıtları da yok Fatih'in bunu söylediğine dair.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Söylememiş de olabilir yani?

BEYHAN ACACI - Evet, söylememiş de olabilir.

Sonrasında, evinden kalkıyor, yanında bıçağını getiriyor, millî boksör arkadaşını alıyor, Fatih'in bulunduğu mekâna geliyor. Mekândan Fatih'i çağırıyor, Fatih de kafe sahibine "Ağabey, oyunumuzu kapatma, biz beş dakika sonra hemen geri geleceğiz." diyor ve telefonunu, cüzdanını, her şeyini orada bırakıyor. Sonrasında, zorla Fatih'i parka götürüyor; kamera kaydında gözüküyor zaten, eliyle parkı işaret ediyor. Parkı da önceden biliyor, kamera kaydı olmadığını ve kuyuda bir park olduğunu biliyor. Fatih'e eliyle işaret ediyor ve o parka götürüyor. Bunlar 4 kişiler; bir Fatih'in arkadaşı, bir katilin arkadaşı var ve Fatih'in arkadaşı ile katilin arkadaşı herhangi bir müdahalede bulunmuyorlar olayın olduğu esnada oldukları hâlde. Fatih'i orada 12 kere bıçaklıyor. Telefon araması yapıldı, telefon aramasında "Kasten adam yaralamanın ve öldürmenin cezası nedir?" diye araştırma yaptığı ortaya çıktı; büyük büyük palalarla, silahlarla fotoğrafları ortaya çıktı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Önceden araştırma yapmış, kasten...

BEYHAN ACACI - Evet "Kasten adam yaralamanın, öldürmenin cezası nedir?" diye araştırma yapmış. Bunların hepsi onun telefon incelemesinden çıktı yani biz uydurmuyoruz ki hepsi resmî raporlarda var ama hâkim "Planlama yoktur." diyor, "Tasarlama yoktur." diyor. Ya, bıçağı yanında getiren o, bıçağı koluna saklayan o, Fatih'i bulunduğu kafeden alıp kuytu parka götürülen o, kuytu parkta kamera olmadığını bile biliyor; burada nasıl planlanma ve tasarlama yok? E, o zaman bana bunun da gerekçesini gösterebilirler ya da 12 bıçak darbesi, ince bağırsağına kadar delinmiş bütün organları; burada nasıl canavarca bir hisle yapılmamış olabilir bu? Bunların bana gerekçeli kararlarını söylesinler o zaman. Neden o mahkeme salonunda, yaşam hakkı elinden alınmış kardeşim korunmadı da fail korunuyor? Benim kardeşim de 15 yaşındaydı, siz onun yaşam hakkını aldınız. Tamam, faili koruyorsunuz,

mağduru neden korumuyorsunuz ya? Niye kimse bunu dile getirmiyor? Neden ölen çocuğu kimse korumuyor? Neden ölen çocuğun hakkı savunulmuyor? Neden hep fail tarafında korunma var?

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Peki, senin bir sosyal hizmet uzmanı adayı olarak -son sınıftasın bildiğim kadarıyla- bugün burada bu Komisyona iletmek istediğin en önemli talep nedir? Bir taraftan senin de çalışma alanının olduğu için soruyorum.

BEYHAN ACACI - Sosyal hizmetin önleyici mekanizmaları vardır. Biz bunları tespit ederiz, vakaları tespit ederiz ve risk gördüğümüz kişilere öncesinde müdahale ederiz. Yani "Bunun bunu yapma potansiyeli var; bu, bu potansiyeli taşıyor..." O zaman biz önleyici mekanizmalarımızla devreye gireriz ve ailesine kadar, hepsine karşı önleyici müdahalelerde bulunuruz. Olay gerçekleşikten sonra rehabilite etmeniz çok bir şey ifade etmiyor; benim görüşüm. Ben, her zaman...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Peki, önlenemeyen böyle olaylarla ilgili görüşün ne? Yani böyle bir elim olay yaşandı neticede.

BEYHAN ACACI - Evet, ben mesela şu an... Eğer güzel bir sistem kurularsa gerçekten rehabilite olma ihtimalleri var mı? Olabilir ama şu anki sisteme bakıldığında ben hiçbirinin rehabilite olacağını düşünmüyorum. 15 yaşında 12 bıçak darbesini sen sokabiliyorsan sen rehabilite olamazsın yani sen bu canılığı taşıyorsun üzerinde. Bir de mesela "sürüklenmiş çocuk", neyi sürüklemişler? Sen bakkaldan ekmek çalmadın, sen su çalmadın; sen gittin, bıçağı aldın, planladın, 12 kere bıçak soktun. Burada sürüklenme yok, burada bile isteye öldürmek var. O yüzden şu anda benim talebim tabii ki önce bu yasanın değişmesi ama ben kardeşim için yirmi dört yıl istiyorum çünkü hakkı, çünkü yirmi dört yıl hakkı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şimdi, hukuki süreçlerle ilgili biz onu ayrıca değerlendirelim, mahkeme süreçleriyle ilgili konu Komisyon çalışmaları dışında kalıyor çünkü, onu ayrıca konuşuruz.

Fatih'in fotoğrafı var galiba elinde, değil mi? Çok güzel bir evladımız; ben çok yakından takip etmişim.

Teşekkür ediyoruz sevgili Beyhan kardeşimize.

Kıvanç Uman'ın kıymetli annesi Derya Hanım buradalar.

Buyurun Derya Hanım.

DERYA UMAN - Herkese merhaba.

Sayın Başkanım, Komisyon üyeleri; çok teşekkür ederiz fırsat verdiğiniz için. Ben de acılı bir anneyim, 2023'te benim de evladımı katlettiler, çok acı ve Kıvanç'ın kanı yerde kaldı. 15 kişilik bir grup tarafından parka çağırıldı...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kıvanç kaç yaşındaydı? Çağırılanların yaşları neydi?

DERYA UMAN - Kıvanç 15; 16'sına basmamıştı daha. Kıvanç 16'ncı yaşını cennette kutladı ama onlar

16 yaşına basmıştı, birisi de 14 yaşındaydı. Azmettiriciler ceza almadı. 14 yaşındaki katilimiz üç sene dokuz ay aldı ama iki yıl yattı. Yargıtay bunu onadı, "Yaşına göre yeterli." dedi.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Pardon, kaç yaşındaydı? Bir daha söyler misiniz üç yıl ceza alanı.

DERYA UMAN - 14 yaşındaydı. Yargıtay cezasını onadı, iki yıl yattı, çıktı, şu anda dışarıda geziyor.

Atlas'ın kardeşi mektup yazmış, o hislerin aynısı benim evladımda da var, aynılarını söylüyor zaten. Bizim ailemiz yok oldu yani çok acı. En ağır şekilde cezaların artmasını, ailelerin daha çok ceza almalarını istiyoruz. Ya, aileler almıyor zaten şu anda ama almalarını talep ediyoruz.

Çok güzel bir çocuktuk.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bu failerin ailelerinin mi ceza almasını istiyorsunuz, ayrıca ailelerin mi; onu mu demek istediniz?

DERYA UMAN - Evet, ailelerin de almasını istiyorum.

Anne-baba olarak çok güzel anne-babalık yaptık biz, onlar yapmadı, onlar çocuklarını dışarı bıraktılar. Yapmasalardı, bırakmasalardı; çocukları gece üçte, dörtte, beşte sokaktaydı. Ben bakkala bile gönderemedim meleğimi, o kadar pamuklara sardım ki ben onu. Çok başarılı bir çocuktuk, her şeyde o kadar üstündü ki müzisyenlik konusunda, badminton konusunda, yüzme konusunda.

Tasarlayarak ve planlayarak yapıldı ve mahkememiz bize çok fazla şey yapmadı, bir keşif olmadı. Yani tasarlandı. Bir de millî boksör sizinki gibi. Dosyanın içerisinde millî boksör olduğu. Dokuz yıldan on iki yıla çıktı, şimdi Yargıtayda. Ben size soruyorum: Bu evladın, tüm evlatlarımızın... İki yıl yattı, çıktı. Şu anda on iki yıla çıkarmaya uğraşıyoruz ama bu benim için yeterli değil. Ben en ağır şekilde müebbet istiyorum çünkü görseniz benim çocuğum onların yanında zaten çocuk gibiydi, onlar zaten iri yarı çocuklardı.

Biz yasımızı yaşayamıyoruz, biz adalet arıyoruz. "Daha ne yapabiliriz?" diye -sağ olsun- Müşerref Başkanımız bizimle, Şeyda Hanım bizimle; dertlerimize ortak olmaya çalışıyorlar. Bir de mağdur ailelerimiz var bizim, hani bizim dışımızda mağdur ailelerimiz; onlarla hareket etmeye çalışıyoruz, adalet arıyoruz. Lütfen, rica ediyorum, bizim elimizden tutun. Ya, biz çok acı çekiyoruz, bir sabah uyandık, biz artık o aile değiliz, biz artık yemek yiyemiyoruz, bizim soframızdan bir tabak eksildi ve bu hiçbir zaman geri gelmeyecek. Yani hiç bu zamana kadar devletime, hiçbir zaman... Her zaman başımın tacı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Derya Hanım, siz aynı zamanda bir şehit kardeşisiniz.

DERYA UMAN - Şehit kardeşiyim ben.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ben bunu yeni öğrendim, geçen gün konuşurken öğrendim sizden.

DERYA UMAN - Evet, ben bir şehit kardeşiyim. Ağabeyimi kaybettiğimizde "Vatan sağ olsun!" dedik, başımız dimdiki, adalet de aramadık. Vatan sağ olsun! Benim 10 oğlum olsaydı, vatanıma 10 çocuğum da feda olsaydı ama bu serserilere benim çocuğum feda olmasın.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok teşekkürler.

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Sayın Başkanım, bir şey ilave etmek istiyorum Kıvanç Uman'la ilgili. Mesela, diğer çocuklarımızda bıçak var, Kıvanç Uman'da yumrukla öldürme ve zevk için öldürme var. Kıvanç Uman olay sırasında "Yapmayın,

daha fazla üzerime gelmeyin." diye yalvarıyor katillere, devam ediyorlar; çocuğun ağzından köpükler çıkıyor, devam ediyorlar. Bilerek isteyerek, karşısındakine plan kurarak, Kıvanç Uman öldürüldü parka çağırılarak, birden fazla SSÇ tarafından.

Bunu da eklemek istiyorum.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok teşekkür ediyoruz.

Şimdi, Murat Duha evladımızın annesi Çiğdem Hanım bizimle. Murat Duha da ne yazık ki -ben ona artık akran zorbalığı diyemiyorum, akran vahşeti diyorum- bir akran vahşeti neticesinde yüzde 99 yatağa bağımlı galiba, değil mi?

ÇİĞDEM YILDIZ - Evet, evet.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ben Murat Duha'yı ziyaret de ettim, çok güzel bir evladımız, zaten çok güzel bir evlatmış, ahlaklı, güzel bir evlat; annesi şimdi onun rehabilitasyon, iyileşme süreçleri için uğraşiyor; bir kahraman anne o da benim nazarımda.

Buyurun, sizi dinliyoruz.

ÇİĞDEM YILDIZ - Merhaba.

Ben bugün burada akran zorbalığından mağdur 15 yaşındaki oğlum Murat Duha Yıldız için bulunuyorum. Burada bulunmaktan dolayı bir yanım üzgün, bir yanım da mağdur aileler olarak sesimizi duyurabilme imkânımızın doğması dolayısıyla mutlu. Bu sebeple, öncelikle biz mağdur ailelere imkân verilmesi sebebiyle başta Sayın Pervin Tuba Durgut Milletvekilimiz olmak üzere emeği geçen herkese teşekkür ediyorum.

Oğlum Murat Duha son derece hareketli, hiperaktif, yardımsever ama bir ayağa basma sebebiyle oğlum bitkisel hayatta. Ben doktorların ayaklarına kapandım, "Nefesini kurtarın Hocam, ben onun nefesine muhtacım." dedim. Doktor dedi ki bana: "Böyle kalacak." Kalsın, ben onun nefesine... Buradaki ailelerden en şanslı olan benim çünkü istediğim zaman oğlumu görebiliyorum, yanına yatabiliyorum, istediğim zaman -odasında kamera var- uzak da olsam görebiliyorum. Ben istiyorum ki sadece çocuklar değil, bunları yetiştiren aileler de ceza alsın. Bunu yapan çocuk değildir, büyüktür. Benim oğlum bir yumruk atmasını bilseydi, kendini savunmasını bilseydi bu hâlde gelmeyecekti. Bunlar çocuk değil, çocuk olsa... Biz eskiden, çocukluğumuzda bir tartışırız, döner konuşurduk; bu, çocukluktur işte ama bu caniliktir. Sadece çocukla yetinilmemesi lazım cezada, çocuk ailenin aynasıdır, ailenin aynasıdır çocuk, çocuğunu nasıl yetiştirirsen sana öyle döner. Haksız mıyım?

Diyorum ki: İki sene -içimden geçti- iki sene sonra evladı çıkacak mı mezardan? İki sene ceza verilmiş, iki sene sonra evladı çıkacak mı, üç sene sonra evladı çıkacak mı mezardan? Niye müebbet verilmiyor? Benim oğlum... Şanslıyım diyorum, gerçekten şanslıyım, istediğim zaman görüyorum, yanında yatıyorum, nefesini alıyorum, kokluyorum; burada şanslı olan bir anne benim yani ama öbür evlatlarımızı... İki sene sonra mezardan çıkacak mı o evladımız, iki yıl veriyorsun bir cana? Bir canın maliyeti iki yıl mı? İki yıl değil bence, müebbet olması lazım, en azından elli yıl versinler ki elli yıl sonra hapisten çıkınca ne yapacak? Hayatının yarısı gitmiş olacak.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok teşekkür ediyoruz Çiğdem Hanım.

İnşallah Murat Duha da rehabilitasyon ve tedavi süreçlerini olumlu bir şekilde tamamlar.

ÇİĞDEM YILDIZ - Ben hiçbir zaman ümidimi kesmedim Vekilim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Hiçbir zaman kesmiyoruz, inşallah onun da güzel haberlerini paylaşın.

ÇİĞDEM YILDIZ - Nefes olduğu sürece umut var, ben hiçbir zaman kesmedim yani.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - İnşallah.

Alperen Toprak'ın ablası Nisa konuşacak.

NİSA TOPRAK - Ben Alperen Ömer'in ablasıyım,

Nisa adım. Ömer, yani sizin için belki bir isimden ibaret, belki yapacağınız Komisyonunda örnek bir olay olabilir ama benim canımdan çok değerli bir kardeşimdi. Ömer doğduğunda ben 11 yaşındaydım; annem ve babam çalışarak bizi büyüttü, o yüzden ben de Ömer'i büyütme zorunda kaldım. Düşünün, bir erkek kardeşim var, sünnetine kadar ben götürdüm, kreşine kadar ben götürdüm, toplantılarına, veli toplantılarına, her şeyine katıldım, her zaman arkasında durdum. En çok Arda gibi -futbolcu, Fenerbahçe'den çıkan- onun gibi futbolcu olmak istiyordu, onu çok örnek alıyordu, hatta...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Benziyor da, Bolulu ikisi de.

NİSA TOPRAK - Evet.

Ondan dolayı spor lisesi için başvurularda bulundu, sağ olsunlar, bütün spor hocaları da onun hep arkasında durdular ve Boluspor Lisesini kazandı, ilk yılıydı, daha okulu bitirememişti olay olduğunda, 12 Haziranda olay oldu. Biz yanında değildik olay günü. Giderken "En fazla ne olmuş olabilir ki?" dedim, en fazla, Ömer için hani belki bir kavga etmiştir, belki düşmüştür, hani bu olabilir en fazla, en ucu bunu düşündüm, ölebileceğini düşünmedim. Bir komşumuz aradı beni -yoldaydım o sıra- "Ömer haberlere çıktı." dedi. Ben o merakla yoldayken baktığımda benim kardeşimin ismini ilk defa "A.Ö.T." olarak gördüm. Bilmiyorum, size bir şey ifade ediyor mu bu kısaltma ama bu kısaltmalar genelde ölen kişiler için kullanılıyor ya hani, bu artık bir kalıp gibi yani onu görünce direkt o zaten aklınıza geliyor. Tek duam hastaneye gittiğim dakikaya kadar "Yok ya, yalan haberdir." oldu çünkü ülkemizde yalan haberler de oluyor. Annemin konumu açıktı bende, annem morg tarafına gittiğinde bir koşuşum vardı, hiç unutmuyorum. Ömer'i morgda da gördüm. Bu arada, Ömer bir yumrukla vefat etti, "Öyle bir yumrukla adam mı ölür?" demeyin. Bu arada, karşı taraf da hep bunu söyleyerek Adli Tıp raporunu birden fazla kez üst mercilere çıkarttı, gönderdi ama evet, bir yumrukla adam ölüyor, bir yumrukla her şey olabiliyor. Yani çok basit bir şey değil o bir yumruk. Ben Ömer'in yanına gittiğimde, Ömer'le bizim aramızda şöyle bir sevme şekli vardı, ben Ömer'in her zaman burnunu öperdim, fındık burunlu, "Ömüşüm" derdim; normalde ölüden, mezardan korkan bir insandım ama orada ben sadece kardeşim uyuyor diye düşündüm, öyle kabul ettim ve hâlâ olayın şokundayım çünkü ben hâlâ Ömer'in, evet, mantiken öldüğünü biliyorum ama hâlâ gelecek diye bir psikolojide yaşıyorum. Ömer'in fotoğrafını görmüşsünüzdür belki her yerde ama o biraz nur yüzlüdür, böyle sarışındır, ben biraz esmerim, o anneme çekmiş, renkli gözlüdür, çok güler yüzlüydü hatta evin maskotuydu.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Biz onu daha ziyade "Alperen" ismiyle tanıdık ama siz "Ömer" diyorsunuz galiba.

NİSA TOPRAK - Evet, Alperen... Ben hep "Ömer", hatta "Ömüs" diyorum, "Ömer" bile demiyorum neredeyse.

Ama öldüren kişi yani ölümüne sebep olan kişi 13 yaşında bir çocuk yani ceza alacak da değil aslında, hatta -bunu bilmiyorum doğru bir tabir mi olacak, eğer yanlış bir şey söylersem de kusura bakmayın şimdiden- bana göre, benim gözümde tatil yapıp çıkacak. Ben öyle görüyorum. Sadece tek dileğim, bundan sonra... Bu arada çocuk bir saat önce de böyle bir silahlı fotoğraf paylaştı, haberlere de zaten çıktı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bir saat önce mi?

NİSA TOPRAK - Evet, olaydan bir saat önce.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Olaydan bir saat önce, tamam.

NİSA TOPRAK - Aynen öyle.

Bunu mahkemeye sunduk ama olayla alakası olmadığını düşünerek herhangi bir araştırma yapılmadı. Tabii, sonrasında, her aile gibi biz de tehdit edildik. Tehditler sadece bize yönelik olmuyor, Ömer'in arkadaşlarına yönelik de oldu, hatta Ömer'in mezarına kadar tehdit edildi. Arkadaşları yedi gün boyunca aralıksız mezarlıkta -mezarlık ile evin arasında bir boşluk var- orada, evin önünde nöbetleşe uyudular. O uyudu dediğim çocuklar da bu arada 13, 14, 15 yaşındaydı ama Ömer'in gerçekten arkadaşlarıydı ve gerçekten kalbi çok güzel çocuklardı; ben onları öyle tanıdım. Böyle Bolu'dan, Ankara'dan gelen çok arkadaşı ya da tanıyanlar oluyor; biz, Ömer'le tanıdık... Ama babam o kalabalığı gördüğünde şöyle bir şey söylemişti bana: "Ömer'le gurur duyuyorum." Çünkü, bilirsiniz, birileri vefat ettiğinde genellikle cenaze namazına gelen 30, 40, 50 yaşlarında insan olur; Ömer'in cenaze namazındaki yaş skalası 13 ile 15 yaş aralığındaydı, sanki bütün okul, hepsi oraya yığılmış gibiydi.

Ben öncelikle size teşekkür ediyorum ama ben en çok kardeşime teşekkür ediyorum buradan. O duymayacak belki ama hissedeceğine eminim çünkü -belki diğer aileler de bunun farkındadır- bizim kardeşlerimizin başına bu kadar kötü bir olay geldi, evet ama bir yandan da onlar sayesinde sizlerle tanıştık, sizlerle irtibat kurabildik.

Şimdi, diğer annelerin de dediği gibi şunu söylemek istiyorum: Evet, bu olaylar size örnek olacak. Umarım bundan sonraki durumlarda hiçbir şekilde böyle bir şey yaşanmaz, yaşanmasını hiçbirimiz istemeyiz, ona göre düzenlemeler olur. Evet, kanun yürürlüğe girerse ya da öyle bir kanun çıkarsa -ki hepimizin istediği şey o çünkü bundan çocukların başına bir şey gelmesin- biz gerçekten örnek olarak kalacağız çünkü o kanun bizim işimize yaramayacak. Burada herkese şunu söylemem gerekir ki evet, biz buraya örnek olarak getirildik, evet, biz burada hep konuşuyoruz ama kendimizi ifade etmek için ya da ne bileyim, intikam hırsıyla ya da başka bir şeyle değil, biz bundan sonra sadece hiçbir çocuğun başına bir şey gelmesin diye konuşuyoruz çünkü benim kardeşim oradan çıkmayacak, benim kardeşim gönlümde yaşıyor zaten, şu an gözlerim eğer sizi görüyorsa emin olun, o da sizleri görüyordur, hepimizi de emin olun, sevdiğini düşünüyorum. Dediğim gibi, Ömer'in yüzünün gülmediğini hiç görmedim; hep güldü, hep evin maskotuydu, koyu bir Fenerbahçeliydi, futboldan hiç vazgeçmedi, gece yarısına kadar futbol oynadı, hatta biz futbol oynadığı için hep sahaya gidip Ömer'i alıp zorla getirirdik. "Çocuk" dediğiniz yani kısaca... Baktığınızda belki fotoğraflardan bile anlaşılırmış yani "İnsanın kalbi yüzünü vurur, nur akar." derler. Bu çocukların hepsi öyle.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok güzel bir çocuk.

NİSA TOPRAK - Bu çocukların hepsi öyle.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ama şunu söylemek isterim: Onlar bizim, gerçekten bu Komisyonun ışığı, öncüsü, örnek olarak değil, bir örnek vaka üzerinden değil, gerçekten bir değişimin öncüsü ve ışığı onlar yani...

NİSA TOPRAK - Çok güzel, öyle düşünüyorsanız eğer.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kesinlikle böyle düşünüyorum kalben yani bunu söz olarak ifade etmiyorum, kalbimde de hissediyorum.

NİSA TOPRAK - Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Onlar... Bazı çocuklar sembol çocuklardır, öncü çocuklardır; onlar da bir iyiliğe, bir güzel değişime öncü olacaklar. Buna emin olun inşallah.

NİSA TOPRAK - Mahkememizle ilgili de şunu söyleyeyim: Şu an 22 Nisanda olacak; mütalaa hazırlıyorlar, karar düşme ihtimali yüksek. Bundan önce 3 duruşma görüldü, her defasında zaten aynı tepkiyi yiyoruz ve "Bir yumrukla insan mı ölür?" şeyiyle, hep bir Adli Tıp raporu üst merciye gidiyor ama artık kararlaştı, kesinleşti.

Başka ne diyebilirim, şu an aklıma bir şey gelmiyor, bu kadar.

Benim dinlediğiniz için çok teşekkür ederim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok teşekkür ederim.

Zaten hâliniz sözlerinizden çok daha fazla şeyi anlatıyor, sözleriniz de yeterince kuvvetliydi.

Çok teşekkür ediyoruz.

MÜHİP KANKO (Kocaeli) - Başkanım, bir şey sorabilir miyim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Buyurun.

MÜHİP KANKO (Kocaeli) - Tekrar başınız sağ olsun.

Nereden darbe almıştı acaba Ömer?

NİSA TOPRAK - Sağ, şu damarın olduğu yerden yumruk alarak kan pıhtısı atıyor.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Hakan Çakır evladımızın babası Şahin Çakır da bizimle. Hakan Çakır da aslında kız kardeşini korumak için canından olmuş bir evladımız, kız kardeşini korumaya çalışırken.

Buyurun.

ŞAHİN ÇAKIR - Evet Başkanım.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, hepsi birbirinden güzel, nurlu evlatlar.

ŞAHİN ÇAKIR - Öncelikle, Sayın Başkanım ve Değerli Komisyon üyeleri; burada 109 mağdur aile adına bulunuyoruz, şu anda sadece 10 kişimiz burada, daha geride 100 ailemiz daha var. Aynı platform altında sadece çocuklarını kaybeden -kızı, eşi dostu- işte her türlü mağdur aileler bizimle... Neyse...

Ben Hakan Çakır'ın babası Şahin Çakır. 2024'ün Temmuz ayında Ankara Etilik'te çiğ köfteci dükkânı açtı çocuklarım. Bir ay sonrası yani 10 Ağustos gecesi saat on iki sularında sokak çeteleri tarafından kız kardeşine ve annesine laf atıldığı için bıçaklanarak kaybettik. Sadece oğlum değil, ben ve diğer oğlum artı misafirim vardı, ikişer bıçak yarasıyla biz de ölümden döndük.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, siz de... Ne kadar yoğun bakımda kalmıştınız Şahin Bey? Yani bayağı bir ölümden döndüğünüzü biliyorum.

ŞAHİN ÇAKIR - Üç gün ben kaldım, dört gün de diğer oğlum kaldı yoğun bakımda. Ben olayı fazla şey yapmayacağım, zaten medyada bizim olayımız bayağı bir ilerledi. Ben sadece o gece... Biz olay gecesi polisi aradık yani daha kavga olmadan, sadece 2 kişi vardı laf atan, baktık çocuklar. Bir de bizlere terslik yapıyorlardı; işte, "Sizi öldürürüz." bilmem ne, öyle laflarla tehdit ediyorlardı. Kızıma dedim ki "Kızım polisi ara." Yani polis o dakikada... Bizim aradığımız yerden polislerin bulunduğu yer on dakikalık bir mesafe. Bizim ilk aradığımızda, olaydan beş dakika önce biz polisleri aradık sadece kavga olmasın diye çünkü karşıdaki çocukların birisi 19, birisi 14 yaşındaydı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Hakan kaç yaşındaydı?

ŞAHİN ÇAKIR - Hakan 23 yaşında.

En az 10 sefer telefon açtık, hem kızım arıyor hem komşular arıyor. Bir de 112'yi aradığımızda fırça yemeye başladık artık "Tamam be, göndereceğiz." diye. Bu şekilde karşılık veriyorlardı.

Tabii, diğer zanlı, şu anda tutuklu olan "Siz beş dakika içinde göreceksiniz, buraya insan yığacağım, sizin hepinizi delik deşik edeceğim." diye tehditler savuruyordu bu arada. Dediği gibi de sanki herkes orada hazır bekliyormuş gibi, önce en önde babası, annesi ve tanımadığımız mahalleden 8-10 çocuk -bunların da hepsi küçük çocuklar yani 14, 15, 16 yaşlarında çocuklar- bir anda etrafımızı sarıp hepimizi bıçakladılar. Bizim elimizde hiçbir savunma şeyi yok. Ondan sonra, benim içimi en çok yakan olay zaten, o gece, trafik yokken polisin kırk dakikada gelmesi; sokaklarda, parklarda dolaşan güvenlik, bekçi vesaire onların da olmaması. O kadar sese rağmen, millet binalardan bağırıyor, kimse yok. Daha sonrasında, bizim içimizin en çok yandığı kısım, büyük oğlum hastanede ölüm kalım savaşı verirken katil zanlılarının yaşları gereği bu SSÇ'ler emniyet güçlerinin elinden hastane kontrolünden kaçıyor gece. Bizler yoğun bakımdayız, onlar elinden geçiriyorlar; bizim başımızda da emniyet güçleri bekliyor yaralıyken onların başında beklemesi gerekirken, onlarda hiçbir şey yok, ne ölü ne yaralı var, kimse yokken hastaneden kaçıyorlar.

Ondan sonra, biz üç gün yattıktan sonra beni hastaneden alıyorlar ellerim kelepçeli bir şekilde. Neymiş? Karşı taraf benden davacıymış. Beni sanık olarak aldılar ellerim kelepçeli ben hastaneden çıkar çıkmaz... Oğlumun ölüm haberini alıyorum çıkarken, onu bile görmeden ellerim kelepçeli karakola gidiyorum, bir gün nezarete kalıyorum, o gece de nezarete kaldım. Ertesi gün savcılığa çıkıp tabii ki bizi gönderdiler.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Oğlunuz vefat edene kadar SSÇ olduğu için tutuklu değildi değil mi şeyler?

ŞAHİN ÇAKIR - Hayır Başkanım, aynı gece tutuklandılar.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Tutuklandılar, doğru, tamam. Yanlış bilgi o zaman.

ŞAHİN ÇAKIR - Aynı gece tutuklayıp, hastane kontrolünde bu çocukları kelepçesiz götürüp...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bu SSÇ kavramını da gerçekten tartışmaya açmak lazım yani suçlu çocuk...

ŞAHİN ÇAKIR - Başkanım, bir de burada şimdi, o gece kaçıyorlar, bunlarda ellerindeki bıçaklar yok, belki delilleri karartmaya gittiler, hâlâ bulunamadı bıçaklar.

Yani bu kaçan kişilerden, bakın, ondan sonra bize gelen tehdit mesajları... Sayfalarca, bu sadece bana gelen, her birinde 4 tane var. 35 tane bana ölüm tehdidi mesajı geliyor. En okunabilirini okuyayım, size bir tanesini, diğerlerini çünkü...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok çirkin küfürler ediliyor, çok kötü...

ŞAHİN ÇAKIR - Çok kötü, evet, onun için...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - İsterseniz hiç okumayın, onların kötü sözlerine ses olmayalım.

ŞAHİN ÇAKIR - O zaman tamam, evet.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Fakat çok çirkin küfürler, çok tahrik edici tehditler geldiğini ne yazık ki duyuyoruz.

ŞAHİN ÇAKIR - Başkanım, bakın, bir de bunlar içeriden şu tarz resimler paylaşıyorlar. Hâlâ bir pişmanlık, bir şey yok. Paylaştıkları "Etilik bir okyanus, attım bir olta, finali belli, avluda volta." "Aslanlar gibi yatar, çıkarız." Bu tarz kelimeler yani.

AYŞE BÖHÜRLER (Kayseri) - Komisyon raporuna alalım Başkanım.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, Komisyon raporuna alalım kesinlikle.

AYŞE BÖHÜRLER (Kayseri) - Komisyon raporuna belge olarak alalım, onları siz paylaşın uzmanlarımızla.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet.

Bu, dediğim gibi, zaten konuşmamın başında da söyledim, her söylediğiniz bilgi çok önemli. Bunları biz aslında aylarca konuşuyoruz işte ama sizin anlatmanız gerçekten meseleyi bütün çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

ŞAHİN ÇAKIR - Başkanım, biz şu şekilde rahat hareketler yapmalarını istemiyoruz. Bizim içimiz dışarıda yanarken bunlar görüntülü telefonlarla, hâlâ "astık, kestik" laflarıyla racon kesiyorlar içerde; bunların önlenmesini istiyoruz. Artık cezaların zaten tüm ailelerimizin dediği gibi artırılmasını...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Caydırıcı olmasını istiyorsunuz.

ŞAHİN ÇAKIR - Evet, aynen öyle. Yani bir kişiye üç beş sene değil, yaş gözetmeksizin verin elli sene bakayım bir daha o bıçakları ellerini alabilecekler mi; bu kadar diyorum yani.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Caydırıcılık konusunda ben de sizinle hemfikirim. Eğer vahşice bir cinayet varsa yaşa asla bakılmaması gerektiğini düşünüyorum.

ŞAHİN ÇAKIR - Sesimize ses olduğunuz için teşekkür ederim.

Söyleyeceklerim bu kadar Başkanım.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Yusuf Buğra Demirci evladımız -annesiyile tanışıyoruz- böyle kendi sanatını öğrenmiş, motor tamir ediyor, çok idealist bir çocuk; işte, çok güzel bir evlat o da ama ne yazık ki bir akran vahşetiyle kaybettiğimiz evlatlarımızdan.

Buyurun lütfen.

NAZAN DEMİRCİ - Ben Nazan Demirci, Yusuf Demirci'nin annesiyim.

Öncelikle Sayın Komisyon Başkanına, sayın vekillerime, mağdur ailelerimize; bizi buraya davet ettiğiniz için hepimize çok teşekkürlerimi sunarım. Biraz heyecanlıyım, heyecanımı mazur görün.

Oğlum 6 Temmuzda... Şöyle başlayayım olaya, bir gün öncesi bunlar aralarında motosiklet davası konuşuyorlar. Bu iki kişiyi tanıyıyor, bir kişi arkadaşı. Arkadaşının da babasının yanında çalışmaya başlamıştı oğlum marangoz olarak ama kendi mesleği tamircilikti. "Okul okumak istemiyorum anne, ben çalışıp size destek olmak istiyorum." dedi. Ben de ortalık bozuk diye kardeşlerimin yanına verdim hani tamircilik mesleğini öğrensin diye ve gerçekten ustaydı, işinin ehliydi çünkü çocukluktan beri yetiştiği için Küçükçekmece'nin usta motorcusu oldu. O arada böyle dayılarının...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kaç yaşındaydı?

NAZAN DEMİRCİ - 16 yaşındaydı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - 16 yaşında usta motor tamircisi oldu, herkes onu arıyor yani.

NAZAN DEMİRCİ - Evet, Küçükçekmece'de, yani herkes hani Yusuf usta dediği zaman motorcu kardeşlerim bile onu kıskanmaya başladılar. Hani "Abla, maşallah, bu bizi bile bir iki sene sonra geçer." diyorlardı. O arada hani kardeşlerimle aralarında böyle küçük bir şey olunca marangozluğa girmek istedi. Şöyle hani, boşta kalmak istemedi ve marangozun oğlu da işte kardeşimin dükkânına falan gelip gidiyormuş o arada, önceden tanışıklığı var. Oradan dolayı da on beş gün boyunca çalıştıkları zaman... Bir gün öncesi çocuğumu Küçükçekmece Sefaköy'deki tır garajına çağırıyorlar. Çocuğum gidiyor, orada onu bekliyorlar fakat çocuğuma motorun çalıntı olduğunu söylemiyorlar. Diyorlar ki: "Bunu dayının orada götür değiştir, hani takas et, bilmem ne." O da diyor ki: "Ben böyle bir şey yapamam." Gerçekten benim çocuklarım hiçbir şekilde ne harama olsun ne bir başkasının malına ne de bir kimsenin 1 kuruşuna -iki çocuğum var, bir kızım ve bir oğlum var- göz dikmedi yani yolda buldukları parayı bile götürürler, yedi cami dolaşırlar ki kimin hakkı diye. Ondandır çocuğum Yusuf Demirci oraya gidiyor, bunlar gelmiyor. Yusuf da onları arıyor, diyor ki: "Siz benimle dalga mı geçiyorsunuz?" Hani neden gelmiyorsunuz buraya gibisinden. Ertesi gün bunlar sözlü münakaşaya girince... Yusuf çalıştığından dolayı benim annemde Küçükçekmece'de kalıyordu çünkü bizim oturduğumuz mevkiden oraya gitmek çocuğumun bir buçuk, iki saat zamanını alıyordu. O da hani zamanım boşa gitmesin, anne size destek olayım amacıyla bu şekilde annemle kalmak zorundaydı ve Esenyurt bölgesi çok kötü bir bölge diye ben hani Küçükçekmece'de, orada bir şey olmaz, dayılarının kontrolü altında diye güvende bırakarak çocuğumu oraya gönderdim. Neyse, annemin kapısının önünü çocuğum konum olarak atıyor "Benim adresim belli, buraya gelin." Bunlar kasıtlı bir şekilde döner bıçağı, satır denilen alet ve...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çalıntı motoru tamir etmediği için bıçaklarla falan donanıp geliyorlar.

NAZAN DEMİRCİ - Evet, bıçaklarla falan donanıp geliyorlar. Hani Yusuf onlara demiş ki: "Neden, siz benimle dalga mı geçiyorsunuz? Ben çağırdığınız yere geliyorum." Ve cuma günü benim çocuğumu Antalya'ya götürmek istemişler kasıtlı bir şekilde. Çocuğum bunu annemle paylaşıyor. Annem diyor ki: "Oğlum, baban hasta, annen rahatsız, senin gözünün içine bakıyorlar, senin Antalya'da ne işin var?" "Anneanne biz arkadaşlarla anlaşacağız, beni çalışmaya oraya götürecekler." ama plan farklı. Biz bunu kabul etmeyince çocuğum gitmekten vazgeçti. Ondandır sonra, o esnada işte, döner bıçakları -zaten sayın savcımız da iddianamesinde yazmış- kasıtlı bir şekilde, 3 kişi tarafından, beş saniye içinde 20 yerinden çocuğum delik deşik ediliyor. Çocuğum onlara hiçbir şekilde müdahale edemiyor çünkü kendisi onları oraya sadece konuşmak amaçlı çağırıyor yani "Gelin, burada görüşelim." diye. Sayın Vekilim, beş saniye içinde çocuğumu iç organlarını 11 yerinden, 9 da dış yerinden olmak üzere bıçaklayarak katlettiler. Bu dayanılacak bir şey değil. Hastaneye kaldırıldığında benim çocuğum yaşıyordu ve bilinci açıktı, bunu da dile getirmek istiyorum. Fakat bize şöyle denildi: "Çok küçük bir yarası var; korkmayın, merak etmeyin, müdahale edip göndereceğiz." İstanbul Çam ve Sakura Hastanesi bize bu bilgiyi verdi. Biz sakın bir şekilde bekliyoruz orada. Benim çocuğum delik deşik olmuş ve benim çocuğumu beş saat sonra müdahale altına aldılar. Beş saat geçiyor burada ve benim çocuğum hâlâ müşahade altında; 20 yerinden delik deşik olan bir çocuk.

AYSU BANKOĞLU (Bartın) - Dava açtınız mı hastaneye?

NAZAN DEMİRCİ - Hastaneye şu anda açmadık.

İçeri bir girdim, çocuğumdan kan duvarlara fışkırıyor. Ben orada bayılmışım, kendimi tutamıyorum. Siz bana "Küçük bir yara." dediniz... Ve benim çocuğum orada yalvarmış ablamın kızına "Ben ölmek istemiyorum, beni kurtarın." diye.

Çok zor dönemler geçirdim, eşim beyin kanaması geçirdi, sağlık durumlarımız iyi değil; eşim, ben ve kızım psikiyatrik tedaviler görüyoruz yani ilaçlarla ayakta zor durabiliyorum inanırım. Yaşadığımız hiç kolay bir şey değil. 16 yaşındaki benim çocuğum toprağın altında ve şunu da eklemek istiyorum, size de sundum, dosyada şu anda var: Cezaevinden boy boy resimler paylaşmış "Benim anam ağlayacağına senin anan ağlasın. Aslanlar gibi..." Boy boy işte, masalarda oturup da yani bu nasıl bir vicdandır? Neticede hiçbir pişmanlık duyulmamış.

Bir de benim çocuğum onlara bu kadar ne yapabildi ki hunharca dönüp dönüp bıçaklıyorlar.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok teşekkür ediyoruz, bütün meseleyi açıklığıyla naklettiniz.

Eyüp Arıcı'nın ailesi de yanımızda. Eyüp Arıcı evladımız da enteresan bir tesadüf, Ahmet Minguzzi evladımızla aynı gün katlediliyor. Belki Ahmet Minguzzi kadar bilinmese bile aynı gün, aynı tarihte katledilen bir evladımız Gaziantep'te ve tıpkı Atlas gibi

onun da bir ikiz kardeşi var. Ben ikiz kardeşiyle de tanıştım. Elbette ki ikiz kardeşinin hayatı şu anda çok travmatize olmuş durumda, onunla da ayrıca üzülmüyorlar.

Meltem Hanım, konuşacak durumda mısınız? Sizi çok zorlamak istemiyorum, ancak ilaçlarla ayakta durduğunuzu biliyorum.

MELTEM ARICI - Konuşacağım Sayın Vekilim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Aradan bir seneden fazla geçmesine rağmen dün gibi yasını... Ben Gaziantep'te ziyaret ettim, yasları maalesef bütün aileler gibi onların da çok taze, acıları dün gibi, hep çok taze yaşıyorlar.

Buyurun.

MELTEM ARICI - Ben Eyüp Arıcı'nın annesiyim.

Yedi sene çocuğum olmadı benim, tüp bebek yaptırıldı. Onca tedaviden sonra geldik İstanbul'da, yedi yıl önce, önce abisi oldu şu an 20 yaşında, on yıl sonra da ikizlerim tüp bebek yöntemiyle ve üç yaş var aralarında. İkiziyle yani Emre ile Eyüp hiç ayrılmazlardı, yan yana, dip dibe, nereye gitseler beraber. Ben bunları ayıramadım, okula yazdırdım, ayırmaya çalıştım, ayrılmadılar, liseye bile beraber gittiler. Bu sene sınava gireceklerdi giremedi, toprağın altında şu an ve 7 kişi tarafından katledildi, hiç sebepsiz yere, suçsuz yere; hani, suçu olsa "Benim çocuğum da bunu yapmış." derim ama öyle bir şey yok. Arkadaşı götürüyor, sitede. Önce siteye yürüyüşe iniyor ikizlerim; bu arada, rejim yapıyordu Eyüp, ikiziyle beraber siteye iniyorlar ve ben kapıdan çıktıklarını bile görmüyorum. Yemek yemiştik o anda; ağabeyi de İstanbul'dan geliyor tatile, dört günlüğüne. Babasına demiş ki: "Baba, benim şurama bir şey çöktü. Ben biraz yürüyüş yapıp geleceğim aşağıda." İkizi de demiş: "Beraber inelim." Beraber iniyorlar. Ben arka taraftayım ama, görmüyorum çocuğumun indiğini. Gene sizler görmüşsünüzdür, ben öldüğünü bile görmedim ya, ambulansın içini açtırdım ben, kapılarını yumrukladım "Ambulansı açın!" diye yani orada gözüme bir perde geldi ama Eyüp mü yatıyor, kim yatıyor, hayal bile edemedim ve onun şokunu bile atlatamıyorum ben. 7 kişi tarafından katlediliyor; tekmeliyorlar, vuruyorlar, yumrukluyorlar, çocuğu köşeye sıkıştırıyorlar, ortaya alıyorlar ve yan tarafından bıçaklıyorlar, kaburgasından, ondan sonra kalbinden bıçaklıyorlar Rambo bıçağıyla, çıkarırken çevirip çıkarıyor, aort damarını parçalıyor. Belki o bıçak çıkmasaydı benim oğlum yaşardı diye düşünüyorum. Yani sen nasıl bir vicdan, nasıl bir şey taşıdın ki bunu çevirip çıkarıyorsun? Ve çocuğumun suçu yoktu; onlar sosyal medyadan tartışmışlar, benim çocuğumu götürüyor, diyor ki: "Filan filan yerde konuşmamız var, beraber gidelim." Eyüp diyor ki...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Husumeti olan, tanıdık biri değil. Eyüp o sırada sitesinin bahçesinde yürüyüş yapıyor, hatta rejim yapıyor kilo vermek için.

MELTEM ARICI - Evet.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Güzel de bir sitede oturuyorlar yani güvenli bir yer olmasına rağmen...

MELTEM ARICI - Evet, güvenliklerimiz falan var.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Orada yürürken bunlar orada aslında iki grubun çatışmasında Eyüp'ü katlediyorlar. Böyle anlatmıştınız.

MELTEM ARICI - Eyüp'ü katlediyorlar. Onlar sosyal medyada tartışıyorlar.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kavga etmişler.

MELTEM ARICI - Kavga etmişler.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Eyüp'ün olayla hiç ilgisi yok.

MELTEM ARICI - Evet, Eyüp'ün hiç ilgisi yok olayla. Eyüp'e diyor ki: "Filan filan yerde kavgamız var, gidip..." Eyüp diyor ki: "Ağabeyim gelecek, ben gidemem." O götürüyor, ikiziyle beraber gidiyorlar. Bu arada gidiyorlar ki kamelyada 2 kişi bekliyor, diğerleri -3- arabanın içinde bekliyor. Bunlar konuşup anlaşıyorlarmış, anlaşmışlar, eve dönüyorlarmış. "Artık gidelim anlaştıysanız, ağabeyim gelecek, babam kızar." diyor. Eve dönerken oradan karşı taraf laf atıyor çocuğuma, küfrediyor; çok affedersiniz, kötü kelimeler yani argo kelimeler. "Bir daha sizi burada görürsek şöyle böyle yaparız, bilmem ne..." Eyüp de dönüyor arkasını, "Sen ne diyorsun? Biz ne yaptık ki?" diyor. Öyle demeye kalmıyor, Eyüp'e bir tane yumruk atıyorlar, sonra sarsılıyor Eyüp, 7 kişi de üstüne çullanıyor.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bu 7 kişi 18 yaşın altı mı?

ÖMER ARICI - 18 yaş altı da var, üstü de var.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet ama çoğunluk 18 yaş altı diye...

ÖMER ARICI - SSÇ var.

MELTEM ARICI - Evet, üstüne...

ÖMER ARICI - SSÇ başımıza bela Başkanım, bela. Ya, ben şunu söyleyeyim, özür diliyorum hepinizden: "SSÇ" diye bir kavram yok. Bir insan 10 yaşında da olsa, 100 yaşında da olsa adam öldürüyorsa o katildir. Bu SSÇ ne? Soruyorum size, ne bu?

MELTEM ARICI - Ve ikizini de darbediyorlar. İkizini de şu an doktora götürüp getiriyorum, psikiyatriye, kulak burun boğaza; kulak arkasındaki kemik kırılmış, kulak zarı çökmüş, vertigo olmuş çocuğum.

ÖMER ARICI - Çocuk okula gidemiyor.

MELTEM ARICI - Gitmiyor.

ÖMER ARICI - Sabah dokuzda ben okula götürüyorum çocuğumu, saat onda öğretmeni telefon açıyor, "Ömer Bey, oğlunuz çıkmak istiyor." diyor. "Oğlum niye çıkıyorsun?" diyorum, hüngür hüngür ağlıyor çocuk psikolojik baskıdan.

MELTEM ARICI - Duramıyor çünkü beraber gidip geliyorlardı, ayrılmıyorlardı.

ÖMER ARICI - Yedikleri içtikleri su ayrı gitmiyordu.

Sayın milletvekillerim, Sayın Meclis görevlilerim; özür diliyorum, bu SSÇ'yi çözün; yeter, yeter!

MELTEM ARICI - Bizim canımıza tak etti artık, dayanamıyoruz.

ÖMER ARICI - Şu insanlar niye mağdur olsun ya, hepsinin çocukları toprağın altında ya!

MELTEM ARICI - Neden?

ÖMER ARICI - Ben gidiyorum, mermeri öpüyorum mermeri; Eyüp'ün kokusunu almak için eğilip mermeri öpüyorum.

MELTEM ARICI - Artık dayanamıyoruz.

ÖMER ARICI - Bunun üzerine karşı taraf bize tehdit mesajları...

Bakın, biz Gaziantepliyiz, biz de aşiret çocuğuyuz. Ben karşı tarafa dedim ki "Bizi tehdit etmeyin." Bakın, mahkeme günü...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şimdi, şöyle yapalım mı...

ÖMER ARICI - Sayın Başkanım, özür dilerim...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Duygular çok yükseldi...

ÖMER ARICI - Bakın, hepinizden özür dilerim tekrar; benim yüreğim yanıyor, ben 17 yaşında çocuğumu toprağa verdim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bu yüzden buraya davet ettik, merak etmeyin.

ÖMER ARICI - Allah sizden razı olsun, hepinizden.

MELTEM ARICI - Allah razı olsun sizden.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - İnşallah, önemli olan, burada...

ÖMER ARICI - Bu SSÇ çözülsün...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şimdi, şöyle...

ÖMER ARICI - Bir insan adam öldürüyorsa SSÇ yok, ben onu diyorum.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şimdi, Meltem Hanım da rahatsız ya, duygular da çok yükseldi.

Şimdi, ben çok teşekkür ediyorum, buna rağmen geldiniz...

AYSU BANKOĞLU (Bartın) - Sözü bitirsin...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Yok, ben tanıyorum, rahatsız olmasından korkuyorum, eli ayağı boşalması; daha önceden görüştüğüm için...

ÖMER ARICI - Allah razı olsun sizden.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şimdi, çok teşekkür ediyoruz, sizin duygularınız burada...

ÖMER ARICI - İnsan öldürmenin yaşı olmaz.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ben de sizinle aynı kanaattayım.

ÖMER ARICI - Allah sizden tekrar razı olsun, hepinizden.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ben bunu açıkça söylüyorum, isteyen istediğini düşünebilir, isteyen desin ki: "Çağın dışında kalmış." Evet, çocuklar suça sürüklenebilir; bir motor çalmıştır, bir şunu yapmıştır, bir şeyler olmuştur, özenmiştir; bunlar olabilir ama cana kastetmek, vahşice kastetmek başka bir şey; onu kesinlikle ayırıyorum. Burada...

MELTEM ARICI - Bakın, ben çocuğuma müze yapmışım; bakın, müze.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, buyurun.

MELTEM ARICI - Müze yapmışım evde.

ÖMER ARICI - Hâlâ daha tehdit ediliyor ailemiz.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ben şimdi bütün katılımcılara çok çok teşekkür ediyorum, kıymetli ailelere.

ÖMER ARICI - Allah sizden razı olsun.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Allah sizden razı olsun; siz çok dirayetli, güzel insanlarsınız.

Şimdi, bu süreçlerde avukat olarak hukuki danışmanlık yapan, hemen hemen bütün ailelere hukuki danışmanlık yapan Şeyda Karayazgan Hanımefendi var. Avukat olarak bir onun bu süreçlerdeki gözlemlerini almak istiyorum, bir de Avukat Mehtap Yılmaz Hanım var. Şeyda Hanım ve Mehtap Hanım'ı dinleyelim hızlıca, ondan sonra devam edelim.

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Teşekkür ederim.

Sayın Başkan, Sayın Komisyon üyeleri ve kıymetli hazırım; öncelikle bana söz verdiğiniz için Sayın Başkanım çok teşekkür ediyorum. Bu kadar duygusal bir ortamdan sonra tabii, doğrudan hukuki değerlendirmelere geçmek ve bunları anlatmak benim için de çok kolay değil. Yaklaşık iki senedir bu mağdur ailelerle, burada olan ve olmayan birçok aileyle temas ediyorum. Bu ailelerin hem adalete ihtiyacı var hem aile birliklerinin tekrar kurulmasına ihtiyaçları var, hem psikolojilerinin toplanmasına hem de adalet duygusuyla birlikte yeni mevzuatın oluşması ve bu çocukların hepsinin birer sembol olması beklentileri var.

Ben yirmi sekiz yıllık avukatım, özellikle son iki senedir mağdur ailelerle çalışmaktayım, sahada aktif olarak görev yapan bir avukatım. Bu süreçlerde karşılaştığımız sorunları başlıklar altında ve beklentilerimizi sizlere izah etmek istiyorum.

Öncelikle yargı sürecine ilişkin dört temel aşama; kolluk, soruşturma, kovuşturma ve infazda değişiklik taleplerimiz var. Bunun yanında, mağdur aileler, aile sorumluluğu, koruyucu sistem mekanizmalarına ilişkin destek mekanizmalarının oluşmasına; ayrıca, hepimizin canını yakan SSÇ terminolojisinin acilen değiştirilmesini talep ediyoruz. Bu noktada ben özellikle ifade etmek isterim ki çocukların korunması, topluma kazandırılması hepimizin temel isteği ancak bu yaklaşım maalesef ki ağır suçlarda fiilin ağırlığının, toplumun adalet beklentisinin geri planda bırakılması sonucunu doğurmamalıdır. Asıl ihtiyaç, hem suça sürüklenmeyi önleyen hem suç işlendiğinde fiilin niteliğine uygun, zamanında, etkin karşılık verebilen dengeli bir sistem kurulmasıdır.

Burada, yargıda dört ayaktan bahsettim, öncelikle kolluk aşaması... Kolluk bu tür suçlarda evvela olaya ilk temas eden birim, bizim için oldukça önemli. Suça sürüklenen çocukların taraf olduğu dosyalarda kolluk aşaması en önemli aşama çünkü bu aşamada gerçekleştirilecek işlemler yalnızca delil toplama sürecini değil; olayın doğru nitelendirilmesini, iştirak yapısının ortaya konulmasını ve nihayetinde yargılamanın doğru yönünü belirlemektedir. Mevcut uygulamada benim avukat olarak en çok rahatsız olduğum husus, kolluk birimi ile savcılığın senkronize olarak çalışmamasıdır. Özellikle biz avukatların kullanmış olduğu "UYAP" diye bir sistem bulunmaktadır. Biz tüm sisteme yüklenen evrakları her an görebilmekteyiz fakat karakol aşaması UYAP sistemine dâhil olmadığı gibi karakol ile savcılık aşaması da birbirine senkronize gitmemektedir; bu, en hızlı şekilde çözümlenmesi gereken ayaktır.

Bakınız, ben size bu konuyla ilgili bugün burada olmayan çünkü annesine ulaşamadığım Yiğit Cem Altınok dosyasından bahsetmek istiyorum. Yiğit Cem, Ankara'da bisiklet kazası olarak basına geçmiş olan bir dosyadır. Bu evladımız 11 yaşında, bisiklet sürmek için dışarı çıkıyor ve akranlarıyla birlikte bisiklet sürmek üzere bir araya geliyor. Akranları daha önceden plan yapıyorlar ve

Yiğit Cem'e diyorlar ki: "Yukardan bize su alıp gelir misin?" Çocuk su almaya yukarı çıkıyor, "Haydi, şimdi bisikletine bin, yokuştan aşağı inersen en büyük kankam sensin." diyorlar. Yiğit Cem buna inanıyor, bisikletine biniyor ve o hızla yokuştan aşağı inip, istinat duvarından 8 metre aşağı düşüp vefat ediyor. Şimdi, bu dosya şu bakımdan çok büyük önem arz ediyor: Bir kere failer 12 yaşın altında; ikincisi ve benî en çok üzen ve canımı yakan nokta şudur ki suç aleti olarak ayrılması, ayrıştırılması gereken bisiklet seksen gün boyunca karakolun kapısında bekletiliyor, çocuğun ayakkabısı da bisikletin yanında duruyor, annesi karakola gittiğinde bunu görüyor. Aslında bunun bir suç aleti olarak alınması, ayrı bir yerde muhafaza edilmesi lazımken bu yapılmıyor. Kolluk ve savcılık hiçbir şekilde bu süreçte bir araya gelip bu dosyayı tamamlayamıyorlar. Hep bir bisiklet kazası, çocuk, oyun diye bakılıyor, kolluk da işin içine çok fazla girmiyor fakat günün birinde Nazlıcan Hanım'a yani annenin kapısına bir mektup bırakılıyor. Mahallenin çocukları diyorlar ki: "Nazlıcan Hanım, teyze bizi kurtar çünkü bu çocuklar bize de musallat oldu. Bunu yapanların isimleri şunlar şunlardır..." Tabii, anne canhıraş tekrar gidiyor, dosya tekrar açılıyor, "failsiz dosya" diye iade edilecekken dosya bir anda failli dosyaya dönüşüyor, olayın üzerinden seksen gün geçiyor, hiçbir delil kalmıyor, 4 şahit var, 4 şahidin sadece 2'sinin ifadesi alınıyor. 2'sinin ifadesinin alındığı savcılık evraklarında şöyle geçiyor -bakınız, bu çok önemli bir nokta- "Annenin basında vermiş olduğu beyan üzerine..." diyor. 2 şahidin beyanı alınıyor fakat çocuklar 12 yaşın altında oldukları ve 1'inin 12 yaşına girmesine yedi gün kaldığı için maalesef dosya kovuşturmasız olarak kapatılıyor yani takipsizlik veriliyor.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çünkü kanun bunu öngörüyor yani "12 yaşın altının cezai ehliyeti yok." diyor, değil mi?

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Maalesef.

Koruyucu önlemler için başvurulduğunda ise sadece danışmanlık yani hiçbir şey yok. Tabii ki aileye, Nazlıcan Hanım'a şu anda maalesef ben erişemedim, çok üzgünüm, burada özellikle kendisini anmak istedim. Bu olay da benim avukat olarak, bir insan olarak çok etkilendiğim bir olay.

Kolluk aşamasında bu tür eksikliklerin savcılıkla acilen giderilmesi gerektiğini düşünüyorum çünkü bakınız, kollukta çocuklar arasındaki olaylar basit akran kavgası olarak görülüyor, kaza olarak nitelendiriliyor. Yaralı olarak hastaneye kaldırıldığında yoğun bakımda bile olsa bu, yaralama dosyası olarak kayıtlara geçiyor. Hâlbuki bunlar en kritik saatler, kolluğun hızlı bir şekilde, etkin bir şekilde savcılık tarafından talimatlandırılarak acilen harekete geçmesi gerekiyor. "Savcılık tarafından" diyoruz ya, işte, bu, savcılık tarafından olmasa, kolluğa bazı yetkiler tanınsa, kolluk resen hareket edebilse acil durumlarda, misal, ifade alabiliyor olsa, illa pedagog, çocuk büro vesaire bu tür prosedürel durumları kaldırırsanız işte o zaman belki bu iştirak, deliller, kamera... Bakın, bu biraz önce anlattığım olayda anne kamerayı kendisi buluyor, kendisi buluyor ve getiriyor dosyaya.

Kolluğun bununla ilgili benim söylemek istediğim başka eksiklikleri olduğunu düşünüyorum. Bakın, kolluk önleyici bir yaklaşım göstermek zorundadır. Biraz önce sosyal hizmet uzmanı arkadaşımız söyledi, dedi ki: "Biz önleyici faaliyetler gösteririz." Şimdi, özellikle üzerinde bıçak ve benzeri kesici alet bulunan çocuklar bakımından kolluk yalnızca tespit ve serbest bırakmakla yetinmemelidir. Çocuğu derhâl sosyal hizmet mekanizmalarına yönlendirebilmeli ve gerekli hâllerde uzman gözetiminde süreci yönetebilmelidir. Bu noktada kolluk yalnızca müdahale eden değil, riskleri erken aşamada tespit eden ve yönlendiren aktif bir rol üstlenmelidir. Daha önce basına yansımış olaylarda duyduk, gördük, üzerinde satır taşıyor, üç gün sonra gidiyor, pazarın ortasında bir çocuğun canına kastediyor. Yani dolayısıyla kolluğun çok daha aktif rol alması lazım.

Bir başka husussa bu bıçak taşıma fiili. Bakın, Sayın Vekilim, burada ailelerin çoğunun -gördüğünüz üzere- hepsinin evlatlarının canlarına bıçakla kastediliyor. Bu bıçak taşıma konusunun mevzuatta gerçekten yeniden düzenlenmesi...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Buna çalışacağız, çalışıyoruz hatta.

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Özellikle bu "SSÇ" dediğimiz kişiler gruplar hâlinde gezen insanlar. "İnsanlar" diyorum yani çocuklar diyemiyorum. Kolluğa bunların üstünü arama yetkisi verilmesi lazım. İlla çocuk büroya götürülmesi gibi prosedürlerin kaldırılması lazım. Kolluk önleyici olmadığı sürece biz bu süreçleri aşamayız yani önleyici olmak, esas olması gerekiyor.

Sonuç olarak, kolluk aşamasında yaşanan zafiyetler soruşturma sürecini değil, yargılamanın tamamını etkiliyor çünkü kamera kayıtları kaybolabiliyor, dijital kayıtlar kaybolabiliyor, olay anında kimlerin şahitliklerine başvurulması gerekiyor, herkes dağılıyor, kimse hiçbir şey bilmiyor oluyor. Süreç geçtikten sonra...

Bakın, ben dün bir ağır ceza duruşmasındaydım. Bir buçuk yıl sonra mobese kamerası arıyoruz. Böyle bir şey olamaz yani kolluğun o an olay yerindeki tüm dijital verileri toplaması lazım doğrudan gören, çaprazdan gören, her açıdan. Yani kolluğun inisiyatifle değil yani iyi bir kolluk görevlisi varsa yapıyor olarak değil, prosedür olarak bunların hazırlanması gerektiğini düşünüyorum.

Kolluktan sonraki aşama savcılık aşaması. Savcılık aşamasında maalesef ki kolluk aşamasında eksiklikler yaşanıyorsa bu eksiklikler bu aşamada çok zor tamamlanıyor çünkü çocuk adı geçtiği zaman savcılık aşamasında da bir koruma odaklı perspektifle konu ele alınıyor. Bu yaklaşım çocukların korunması bakımından elbette önemli ama ağır suçlarda suçun niteliğinin, ağırlığının geri planda kalmaması gerekiyor ve soruşturmanın yeterli derinlikte yürütülebilmesi nedeniyle bakınız, burada biraz önce Fatih Acacı dosyasında gördük, on iki yıl ceza almış yani kolluk aşamasında çok fazla eksiklikler olduğunu, savcılıkla organize şekilde çalışmadıklarını, bu sebeple de iddianamelerin eksik çıktığına şahit olmuştum.

Şimdi, ben burada bir başka hususa daha değinmek istiyorum. Ağır suçlarda, özellikle tekerrür olan durumlarda, çocuklarda aile kısmına bakılması gerekiyor. Çocuk Koruma Kanunu'nda yapılacak bir değişiklikle savcılığın ailenin sorumluluğunu dosyaya dâhil etmesi gerektiğini düşünmekteyim çünkü özellikle tekerrüre konu olduğu zaman çocuğun 40 tane suç kaydı oluyor ama ortada dolaşiyor, aile nerede? Aile yok. Bizim bu ailelerde gördüğümüz en dramatik husus nedir, biliyor musunuz? Mağdur aile her şeyin içinde, failin ailesi ortada yok, sadece bilgilendiriliyor ve çoğunlukla şunu görüyorum ben: Dosyalarda karakol aşamasında aileler bilgi alamıyor çünkü UYAP gibi entegre bir sistem yok ve Kişisel Veriler Kanunu var biliyorsunuz, her şey bu Kanun'un çerçevesine sokularak "Veremeyiz." "Veremeyiz." denilerek körebe şeklinde soruşturma süreci ilerliyor. Soruşturmalar yaklaşık altı ay civarı sürüyor. Bittiği zaman, mahkemeye geldiği zaman zaten delillerin çoğu maalesef ki kaybolmuş oluyor.

Sonuç olarak benim burada söylemek istediğim şey, savcılık aşamasında belirlenen yaklaşımın koruma eksenli değil delil temelli, çok boyutlu, dengeli bir yapıya kavuşturulması ve maddi gerçeğe ulaşılması adalet duygusunun da güçlendirilmesi

bakımından kritik öneme sahiptir. Kolluk ve savcılık aşamasından sonra dosya mahkemeye sevk edildiğinde yargılama sürecinde doğrudan önceki çalışmalar dosyaya yansımakta, maddi gerçeğin ortaya çıkarılması bakımından bu eksikliklerin telafi edilmesi gereken en kritik evre mahkeme aşaması ama zaman olarak çok uzun zaman geçtiği için bunların toparlanıp tekrar geriye yönelik dosyaya sunulması mümkün olmuyor. Bu çerçevede, mahkeme süreçlerinde mahkemelerin araştırma, inceleme kapasitelerinin güçlendirilmesi gerektiği, özellikle ağır suçlarda uzman görüşü ve bilirkişilik müessesesine ilişkin asgari standartlar ve zorunlu inceleme alanlarının mevzuatla açık olarak belirlenmesi; bilirkişi raporlarının kapsamı yalnızca teknik tespitlerle sınırlı kalmamalı, suçun oluş biçimi, kastın yoğunluğu, iştirak yapısı, failin davranış örüntüsü gibi unsurları içerecek şekilde genişletilmelidir. Bu nedenle, hepimizin artık ezbere bildiği Türk Ceza Kanunu'nun 31'inci maddesinin ben ailelerin sözcüsü olarak değiştirilmesini talep ediyorum. Burada suçun ağırlığına göre -yaşa göre değil- ceza verilmesi temel talebimizdir çünkü adam öldürenin yaşı değil fiilin ağırlığı, aileler, insanlar hepimiz için önemli olan budur. Ayrıca, burada hâkime indirim uygulamama yönünde takdir yetkisi tanınmalıdır. Bakınız, Sayın Başkanım, özellikle 15-18 yaş grubundaki ağır suçlar bakımından indirim zorunluluğu kaldırılmalıdır, indirim uygulanmamalıdır. Sistem yaş merkezli yapıdan çıkarılmalı, fiilin niteliği, kastın yoğunluğu, işleniş biçimine odaklanmalıdır. 12 yaş altı bakımından... Bakınız, biraz önce anlattığım olay, 12 yaşına yedi gün kalıyor sadece ve takipsizlikle 4 çocuk dosyadan sıyrılıyor. Olan ne oluyor? Yiğit Cem Altınok dosyasında takipsizlikle sonuçlanmış, diğer çocuklar üzerinde bu çocuklar artık cezasızlık algısıyla tehdit oluşturmaya başlıyor; yazdıkları mektubu biraz önce size gösterdim.

Yine, son olarak yargılama süreciyle ilgili şunu söylemek istiyorum: Mağdur tarafın konumunun güçlendirilmesi de oldukça önem taşıyor. Mağdur vekillerinin talepleri -ben çoğu dosyada görüyorum- gerekçesiz olarak reddediliyor. Söz gelimi, keşif isteniyor, reddediliyor; farklı talepler oluyor, HTS kayıtları, baz istasyonlarıyla ilgili talepler oluyor, bunlar reddediliyor. Bu ailelerin görülmeye ve anlaşılmaya ihtiyacı var, bu sadece psikolojik boyutta değil adalet boyutunda da. Dolayısıyla savcının kapısına gittiğinde, hâkimin kapısına gittiğinde talepleri gerekçesiz olarak reddedildiğinde bu sefer insanlarda yargıda tarafsızlık algısı başlıyor. Bu hususun da standardize edilmesi gerekiyor. "Ben öyle istedim, bu dosyada bunu öngörmüyorum, bu dosyanın konusu sadece adam öldürme, uyuşturucuyla ilgili bir şey yok, silahla ilgili bir şey yok." diyerek dosyayı hızlıca kapatma yoluna gidilmemesi lazım. Zira böyle olduğu zaman gördüğünüz üzere... Burada ailelerin anlattıkları zaten onda 1'i, ben iki yıldır bu ailelerle vakit geçiriyorum, acıları çok daha derin, beklentileri çok daha yüksek; bunu da Komisyonunuzdan çıkacak kararlarla bekliyoruz.

Yine, ben şunu da söylemek istiyorum: Hâkim ve savcıların mağdur tarafla iletişimine özen göstermesi ve saygı standardını yükseltmesi yargı sürecindeki şeffaflığı da sağlayacak, insanların yargıya olan güvenini de arttıracak.

Yargıdan sonraki aşama infaz. Soruşturma ve yargılama aşamalarında ortaya çıkan eksiklikler nihai olarak infaz sürecinde de maalesef ki etkisini gösteriyor. İnfaz aşaması adaletin yalnızca hükümlerle değil fiilen gerçekleştiği ve belirleyici evreyi oluşturuyor ancak mevcut uygulamada ağır suçlar bakımından infaz sisteminin etkisini zayıflatan bir yapı sergilediğini de görmekteyiz. Kısa sürede tahliye -artık herkes zaten yatarı kaç, kafadan ezbere hesaplar bir duruma geldi- denetimli serbestlik, koşullu salıverme uygulamalarının geniş kapsamlı olarak uygulanması cezanın fiilen önemli ölçüde kısılmasına yol açıyor. Bu durum toplumda adalet duygusunu ciddi anlamda sarsıyor. Bu çerçevede, cezanın yalnızca hüküm aşamasında değil, infaz süresinde etkili ve görünür olması önem taşıyor. Bu çerçevede, 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'da yapılacak düzenlemelerle özellikle 107'nci madde başta olmak üzere, ağır suçlar bakımından infaz rejiminin çocuklar bakımından yeniden ele alınmasını, tasarlayarak kasten öldürme başta olmak üzere ağır suçlarda cezanın tamamının yetişkinler gibi kapalı, yüksek güvenlikli kurumlarda infaz edilmesini ve denetimli serbestlikten yararlanamamasını, ağır suç işleyen çocuklar bakımından infaz süreleri, fiilin niteliği, ağırlığı esas alınarak yeniden yapılandırılmasını talep etmekteyiz. İnfaz sistemi tabii ki sadece cezalandırma değil, aynı zamanda bir rehabilitasyon zorunlu hâle getirilmelidir, bireyselleştirilmelidir. Tahliye sonrası dönem için de izleme ve denetim sistemi kurulmalıdır. Yani herhangi bir dosyada tahliye edildikten sonra bu çocuk suçluların nasıl izlendiği benim bilgim dâhilinde değil, belki Aile Bakanlığının bu çerçevede bir çalışması vardır. Özellikle infaz sürecinden sonra tekrar suça yönelmeyle ilgili çocukların üzerinde denetim mekanizması oluşturulmalı, hızlı müdahale yapılmalı, yaptırım imkânları da hayata geçirilmelidir. Yani böylece aslında tekerrür riskini azaltacak, mağdur tarafın adalet duygusunu güçlendirecek, toplumda da hukuka olan inancı artıracaktır.

Son bir maddeye geldim, çok değerli mağdur ailelerimin aile sorumluluğu talepleri vardır. Yani her zaman söylediğimiz "Biz çocuklarımıza gözümüz gibi baktık ama karşı taraf nerede?" Biz, kanuna eklenecek bir maddeyle ailelere sorumluluk yüklenmesini, gerekirse ceza verilmesini talep ediyoruz çünkü burada görülmek istenen taraf sadece failin korunması olmamalıdır. Mağdur toprağın altında ama failin insan hakları konuşuluyor. Bu, aileleri yaralayan en önemli unsurlardan bir tanesi. Bunu kabul etmediğimiz özellikle altını çizmek istiyorum. Mağdur tarafların talepleri bu anlamda da dikkate alınmalıdır Sayın Komisyonca verilecek tavsiyeler çerçevesinde.

Bir başka husus da biraz önce bahsettiğim mağdur ailelerin tehdit edilmesi; mağdur ailelerin tehdit edilmesi sürecinde savcılık ile kolluk arasında inanılmaz bir yazışma süreci oluyor ve süreç çok uzuyor. Bunun yerine kolluğa doğrudan yetki verilerek BTK'ye yazı yazılıp bu sayfaların kapatılmasıyla ilgili bir sistem oluşturulursa...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok iyi olur. Anayasa Mahkemesinden dönmüş bir şey, onun için tekrar çalışıyoruz. Yine bu KVK meselesi önümüze çıkıyor; hem KVK hem yargıya açık olması gerektiği, mahkeme kararıyla olması gerektiği gibi meseleler çıkıyor fakat bunlarla ilgili de BTK kurumunu vesaire de dinledik. Onların da bu konuda çok somut önerileri oldu, bunu değerlendiriyoruz. O konuda da müsterih olabilirsiniz.

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Sayın Başkanım, siz de mağdur aileleri çok yakından takip eden bir milletvekili olarak biliyorsunuz ki ailelerin sadece talepleri adalet değil, bir yas terapisine ihtiyaçları olabiliyor, farklı desteklere ihtiyaçları olabiliyor. Bunun için bir merkez kurulması gerekiyor. Birini bulup yaptırmak gibi bir sistemden artık vazgeçilmesi, bu tarz mağduriyeti olan insanların doğrudan başvurabileceği, özellikle yaslarını dahi yaşamadan adalet koşturması içerisine giren bu vatandaşlarımız için gerekli adımların atılması gerekiyor ve hepimizin nefretle karşıladığı "SSÇ, suça sürüklenen çocuk" terminolojisinin bir an evvel bırakılması gerekiyor. Özellikle 2005 öncesi "fail çocuk" terminolojisine geçilebilir veya bunun dışında "suçu seven çocuk" olabilir

belki, bilmiyorum ama bunların hiçbiri suçta sürüklenen çocuk değil çünkü "suçta sürüklenen çocuk" terminolojisi çocuğun suçlu olduğunu...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Cana kasteden suçları ayırarak diyoruz bunu. Her çocuk için değil, neticede...

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Evet, tabii ki. Onu zaten konuşmamın başında belirttim ben. Rehabilit edilebilecek çocukları elbette kazanmalıyız ama rehabilit edilemeyecek, artık belli bir yaş üstü, birden fazla suç kaydı olan çocuklara bizim güzel yüzü, aydınlık yüzü, iyi yetiştirilmiş çocuklarımızı kurban vermememiz lazım.

Söz verdiğiniz için çok teşekkür ediyorum, söyleyeceklerim bundan ibaret.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çok teşekkür ediyorum.

Mehtap Yılmaz Hanımefendi, yine bir avukat sahadan. Daha önce de bildiğim kadarıyla ceza hâkimiydiniz değil mi?

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Ben -tabii ki aileler kendilerini o kadar güzel ifade ettiler ki bize çok az söz kaldı- öncelikle bir anne, daha sonra da otuz beş yıllık bir hukukçu olarak buradayım. Otuz beş yıllık hukukçuluğum içinde savcılık, hâkimlik, ağır ceza başkanlığı ve avukatlık kısımları var, o nedenle hem kürsünün arka tarafını hem de ön tarafını gördüm. Sayın meslektaşımın bazı eleştirilerine ben de katılıyorum bu açıdan ama tabii ki sistem bu, genel olarak sistem bu şekilde yani sadece çocuklara yönelik değil; bunu da belirtmek istiyorum. Sistemde hatalar vardır, Adalet Bakanlığımız da bu konuda gerekli girişimlerde bulunacaktır, ben bulunacağına da inanıyorum.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Adalet Bakanımızla da Komisyon üyelerimiz olarak perşembe günü zaten buluşacağız.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Evet yani düzelecektir diye düşünüyorum çünkü bizim Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından soruşturmamız yürütülüyordu, bu konuda tehdit edenler açısından olsun, soruşturmanın genişletilmesi konusundaki taleplerimizin hepsi karşılandı ve savcılıkta demek ki bazen de farklı uygulamalar oldu ama son zamanlarda bu hassasiyetin geliştiğine inanıyorum, bunu söylemek istiyorum.

Şimdi, hukuk nedir, hukukunun amacı nedir? Ben baştan bunu söylemek istiyorum, bir açıklamak istiyorum: Hukukun amacı, toplumda dirlik ve düzeni sağlamak, hukuki güvenliği sağlamak, adaleti sağlamak; kısaca, toplumun ihtiyaçlarını karşılamak için hukuk vardır. Hukuk bu doğrultuda, bu amacı doğrultusunda yaşayan bir kurumdur. Toplumun ihtiyaçlarına göre hukuk değişebilir, farklı evrelere dönüşebilir, kendini de buna uydurmak zorundadır hukuk, yoksa toplumun ihtiyaçlarına karşılık veremez.

Son zamanlarda artan çocuk suçları ne yazık ki toplumumuzu derinden etkilemektedir ama bu, baktığımız zaman, sadece Türkiye'de değil dünyada da çocuk suçlarının arttığını görüyoruz. Bunun psikolojik, işte, ekonomik, teknolojiadaki gelişmelerle doğrudan bağlantılı olduğu söylenebilir, aile yapısındaki değişikliklerin de en büyük etken olduğunu düşünüyorum ben bunlarda fakat biz Türkiye'mizi düşüneneceğiz. Kendi ülkemizde yabancı ülkelerde de diğer ülkelerde de bu konuda alınan tedbirleri de göz önünde bulundurmamız gerekiyor. Şimdi, bakıyoruz, bu tedbirlerle ilgili Amerika'ya baktığımız zaman Amerika'da 10-12 yaş civarı asgari sınır olarak belirlenmiş bir çocuğun ceza ehliyeti açısından yani bizde 12 yaş, daha önce, 2005 yılında Türk Ceza Kanunu değişti, ondan önce 11 yaştı, sonra 12 yaşa çıkarıldı. Şimdi, Amerika'da cinayet suçlarından yargılanan 18 yaş altı çocukların doğrudan büyükler gibi yargılandığını görüyoruz.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bir şey sorabilir miyim burada Mehtap Hanım?

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Tabii.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Mesela beni çok etkileyen bir örnek, 140 bıçak darbesiyle sınıf arkadaşını tasarlayarak öldürüyor ve ormanda gömüyor. Mesela, çok korkunç, planlaması, her şeyiyle bir vahşet öyküsü. Hepsinde mi... Yani bunun mesela müebbetle yargılandığını, yetişkin gibi yargılandığını biliyorum. Ama böyle hani çok ağır tahrik varsa da aynı şekilde mi yargılanıyor?

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Tabii, tabii, aynen öyle, ağır tahrik. Çocuğa karşı işlenen suçlar, bunun dışında kadına karşı işlenen suçlar -bizim hassas noktamız- bu suçlarda Türkiye'deki ağırlaştırılmış müebbet cezasının karşılığı daha önceden idam cezasıydı, daha sonra ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası olarak bunlar dönüştürüldü, bunun karşılığında olan suçların mutlaka büyüklere özgü şekilde yargılanmaları gerekir. Avukat arkadaşımızın da söylediği gibi, o zaman soruşturma aşamaları gizli olmayacaktır, mağdur taraf da daha fazla dosyaya müdahale edebilecek konuma gelecektir. Şu anda ben de aynı sıkıntıyı yaşadım yani hâlâ ben iddianameyi görmedim mağdur vekili olarak, sadece verilen bir takipsizlik kararı var, o takipsizlik kararından iddianamenin nasıl olduğunu görmeye çalışıyorum, bu şekilde ancak sonuca varmaya çalışıyorum. Delil toplama konusunda da eksik varsa eğer dosyada, toplanmasını istediğimiz deliller varsa bunlara da müdahale edemiyoruz genelde.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Mağdur avukatı da mı görmüyor şeyi?

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Hayır, göremiyor, kimse görmüyor.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Yani etik bir şey yapıyoruz, güya çocuğu korumaya çalışıyoruz; yalnız bu, bir sürü etik olmayan netice üretiyor .

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Kamu hukuku taraf olduğu için savcılık resen yürütüyor, biz hiçbir şekilde dosyaya hâkim olamıyoruz. Dosya içerisinde hangi deliller toplanıyor ve toplanan bu delillerde...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - 18 yaştan küçük herkes için bu geçerli.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Aynen öyle.

Şimdi, Amerika'da bu şekilde, İngiltere'ye baktığımız zaman daha farklı bir uygulama ama buna benzer bir uygulama görüyoruz. Orada da ceza ehliyeti 10 yaşından itibaren kabul edilmiş, 13 yaşına kadar da ceza ehliyetlerinin olduğu kabul edilmiş, 14-17 yaş arasında ise tam sorumluluk sahibi oldukları şekilde düzenlemeler yapılmış bazı suçlar yönünden.

Yine, Lüksemburg'da yetişkin mahkemelerinde 16 yaş ve üzeri kişilerin yargılanması yine ağır suçlarda kabul edilmiş. Yani bizim bazen hani, hep yargımızı eleştirirler ya, bizim demokrasimizi eleştirirler ya, kendi ülkelerinde aslında bu önlemleri almışlar. Bizim de bu önlemleri en kısa zamanda almamız gerektiği kanaatindeyim. Çünkü cezada ne vardır? İslah amacı vardır, bir de

caydırıcılık amacı vardır. İslah amacıyla ilgili hukuk fakültesinde bize hep şu öğretili: "İslah amacı öncelikli tutulmalıdır." Ben de buna katılanlardım. Evet, ıslah edilmelidir ama bazen caydırıcılık olmadığı zaman özellikle kişilikleri gelişmemiş çocukların ıslah olmasını bekleyemeyiz. Bu şekilde, aile terbiyesi almamış... Terbiye de değil terbiyenin ötesinde, ailenin ilgisi bile olmamış.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Birinin kalbini delik deşik etmek terbiyesizlik değil başka bir şey bu.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Farklı bir şey yani bu. Aile ilgi bile göstermemiş, sevgi göstermemiş ve "Bu çocuğu ıslah edeceğim." dediğiniz zaman ıslah edemiyorsunuz. Yani psikolojide budur, bir eylem yaptığınız zaman sonucuna katlanırsınız çünkü. Çocukta şu da olmalı: "Ben bir eylemi yaptım." çocukta bu caydırıcılığın olması gerektiği kanaatindeyim. Bu caydırıcılık olmadığı zaman da bugünkü sonuçlara ne yazık ki son birkaç yıldır... Şimdi, ben otuz beş yıldır bu işin içindeyim diyorum, eskiden bu şekilde suçlar yoktu, eskiden bir çocuğun bu şekilde suç işlemesi imkânsızdı. Ben duymadım, yaşamadım. Benim görev sürem beş yılı ağır ceza üyeliği, üç yılı da ağır ceza başkanlığı.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Suçlarımız Amerikanlaşmaya başladı diyorum ben, bu küresel kirlilik bize de maalesef bulaştı.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Aynen öyle, demek ki bizim toplumumuzda değişen bir şeyler var.

Şimdi, ben kısaca bunlara değindikten sonra şu birkaç... Tabii, 31'inci maddede değişiklik yapılacak, bunlar dile getirildi, tekrar bunları dile getirmek istemiyorum. Türk Ceza Kanunu'ndaki yapılabilecek değişikliklerden en önemlisinin "suça sürüklenen çocuk" olarak adlandırılan bu suç işleyen kişilerin aileleriyle ilgili düzenlemelerin getirilmesi gerektiği kanaatindeyim. Şimdi, bizim Türk Ceza Kanunu'muzda bir hüküm var, 233'üncü madde: Aile hukukundan kaynaklanan yükümlülüğün ihlali suçu. Şimdi, bu suç düzenlenmiş fakat suçun tanımında da şöyle yer alıyor: "Bakım, eğitim veya destek olma yükümlülüğünü ihlal etmek." suç bu. Fakat ne denmiş? "Bu suç şikâyete tabidir." Şikâyet edebilecek olan kimdir? Ya çocuk kendi şikâyet edecek nasıl şikâyet edecekse ya da anne-baba ayrılacak, bir sorun yaşayacaklar, anne babayı, baba anneyi şikâyet edecek veyahut da çocuk terk edilecek, o zaman, soruşturma açıldığı zaman diğer taraf şikâyet edecek. Burada bizim olayımız açısından değerlendirmek istiyorum ben: Atlas'ı katleden kişi 14 yaşını doldurmuş, 15 yaşının içerisinde, üç ay var doldurmasına. Bu çocuğun babasının birçok sabıkası var ve hâlen cezaevinde. Anne de çok fazla ilgili değil ve bu çocuk ne yazık ki eğitimine ara vermiş yani eğitimini bırakmış. Anne bunu sorgulamamış, aile sorgulamamış, baba zaten cezaevinde. Bu şekilde yetişmiş bir çocuktan bahsediyoruz ve bu çocuk eline bıçak alıp bu bıçakla hiçbir sebep yokken... Bir suç ne için işlenir? Bir sebebiniz vardır. Yani benim gördüğüm, mutlaka bir kızgınlığınız olur, sizi tahrik eden bir eylem olur. Bu işlenen suçlarda -aileler anlattılar- hiçbirinin bir sebebi yok, hiçbirinin bir gerekçesi yok. Canice işlenen suçlar, cinayetler bunlar.

Şimdi, bununla ilgili, tabii, dediğim gibi, soruşturma aşamasında biz dosyaya vâkıf olamadığımız için soruşturmanın nasıl ilerlediğini göremedik. Bir takipsizlik kararı verildi yani kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verildi. Takipsizlik kararını elimize aldığımızda şunu gördük: "Suça sürüklenen çocuk" olarak nitelendirilen, Atlas'ı bıçaklayan Efe'nin yanında bulunan 2 kişi şu iddiada bulunuyor: "Bu bıçak Efe'nin babasına aittir ve bıçak evdedir. Evde olan bıçaktan annesinin de haberi vardır ve bu bıçağı Efe almış ve o gün bu suçu işlemiştir." Ben tabii ki -savcı hanım çok konuda güzel çalıştı ama- baba hakkında da bu konuda bir dava açılmış olmasını beklerdim. Evet, alacağı ceza çok düşük olabilir. 6136'nın 15'nci maddesine...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şöyle bir yaklaşım oluyor mu avukat hanım? Lütfen sözünüzü unutmayın, çok mühim şeylerden bahsediyorsunuz. Mesela Ahmet Minguzzi'nin davasını takip ettim ben, avukatın "Uyuşturucu var mı, yok mu araştırılsın." talebi sürekli reddedildi. Şu gerekçeyle: "Verilecek kararı etkileyen bir şey değil." diyor bu. Bundan dolayı mı yapıyorlar yani?

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Ama burada işlenen suç aletinden...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Yani ben anlamadığım için.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Evet, aynen öyle.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Çünkü hiçbir şekilde bunu kafamda gerekçelendiremiyorum. Neden? Yani niçin? Bu en çok araştırılması gereken şeylerden biri.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Etkili olmadığını düşünebilir. Ben onun gerekçesini de şöyle düşündüm: "Zaten silah ticaretinden dolayı yatıyor baba, acaba bu bıçak da onun içinde değerlendirildi de o nedenle mi?" Ama bu konunun da üstünde durulması gerektiğini düşünüyorum.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bence de durulmalı, kesinlikle katılıyorum.

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Bir şey ilave edebilir miyim izniniz olursa?

Sayın Başkanım, burada iddianameye bağlı olarak yürüyor çünkü mahkeme. İddianamede genişletilmesi olmazsa başka bir dosyadan...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ama iddianame genişletilebilir bir şey değil mi?

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Genişletilebilir ama genişletilmiyor işte, iddianameye bağlı yürüyor. Hâlbuki savcı...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Genişletilmesi gerektiğini düşünüyorum ben. Şöyle ki, mesela, Ahmet'in hadisesinden yine örnek vereceğim çok yakından takip ettiğim için: Yani birden çok suçtan dava açılabilir; işte, uyuşturucu kullanmak, şöyle yapmak, bunun reklamını yapmak. Zaten alacakları kuş kadar ceza, en azından bu şekilde artırılabilir. Onu sorguladığım için.

Lütfen buyurun.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Şimdi, bu nedenle, ailelerin sorumluluğuna gidilmesi gerektiğini düşünüyorum. Bu, Türk Ceza Kanunu'nun 233'üncü maddesinde yapılacak bir değişiklikle sağlanabilir. Yani çocuğun gelişimi konusunda gerekli zorunlu eğitim vermeyen, pedagojik destek alması gerektiği hâlde aldırılmayan, suç işlemesi eğiliminde bu şekilde bizim olayımızdaki gibi destek olan... İşte, evde bıçak bulundurmamak, evde uyuşturucu bulundurmamak veyahut da biz birçok ailede görüyoruz "Sana karşı vuran olursa, sen de karşılık ver." bu şekilde destekler de görüyoruz. Ağır kusur olduğu durumlarda... Ben, tamam, bütün ailelere... İşte, hepimiz hata yapabiliriz, hepimiz aileyiz, hata yapmadık mı çocuk yetiştirirken? Mutlaka yapmışızdır ama ağır kusur tespit edildiği durumlarda cezai yaptırımı uygulanması gerektiği düşüncesindeyim.

Bunun dışında, İnfaz Kanunu'na geldiğimiz zaman... Şimdi, malumunuz olduğu gibi, 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 7'nci maddesinin (3)'üncü fıkrasına göre, infaz rejimine ilişkin yasalar açısından derhâl uygulama ilkesi geçerlidir. Bunun amacı nedir? İşte, yeni gelen yasa mutlaka daha lehedir, daha iyi bir düzenleme getirecektir, bu nedenle bunun derhâl uygulanması gerekir düşüncesiyle bu madde düzenlenmiştir. Bütün dünya hukuk sistemlerinde de hemen hemen bu şekildedir. Tabii ki buradaki ailelerin çoğu şundan mağdur: "Kanun değişecek, evet; cezalar artırılabilecek, evet ama biz ne olacağız?" Bu aileler ne olacak? En azından biz buradaki ailelerin içerisindeki bu yangını söndürecek bir sonuç istiyoruz.

Ben bununla ilgili birkaç tespit yaptım. Tabii ki şartlı tahliyle ilgili hükümler de ne yazık ki cezaevinde kaldıkları süre bakımından belirleyici olduğu için onlar da geriye yürüyemiyor. O nedenle o konuda da bir teklifte bulunamıyorum. Fakat şimdi Ceza İnfaz Kanunu'nda bazı maddelerimiz var -ben bunları kısaca geçeceğim- çocuk eğitimevleri düzenlemesi, gençlik kapalı ceza infaz kurumları şeklinde. Yine, çocukların burada geçirdikleri süreler var. Şimdi, çocuk kapalı cezaevleri kurulmuş ancak daha sonra çocuk eğitimevleri düzenlemesi getirilmiş ve 18 yaş altı çocukların işledikleri suçlar nedeniyle bu eğitimevlerinde cezalarının çektirilmesi öngörülüyor. Fakat ayrıca yine Ceza İnfaz Kanunu'nun 15'inci maddesinin (2)'nci fıkrasında "...onsekiz yaşını dolduran çocukların, eğitim ve öğretimlerini tamamlayabilmeleri bakımından yirmibir yaşını bitirinceye kadar bu tesislerde kalmalarına izin verilebilir." diye bir hüküm var. Yani 21 yaşına kadar çocuk eğitim kurumlarında bu çocuklar, bizim buradaki mağdur ailelerin çocuklarının hayatına hayatlarının baharında son veren çocuklar büyüdükleri hâlde yine bu çocuk eğitimevlerinde kalabilecekler. Tabii diyebilirsiniz ki "İşte, çocuk eğitimevini de bir ıslahevi gibi düşünmek lazım, burada kalsınlar." Ben böyle düşünmüyorum, bu bir ödül oluyor.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şöyle... Ben de sizinle tamamen aynı fikirdeyim ama şöyle bir ayrım yapıyorum: Cana kastetmemiş bir çocuğun çocuk eğitimevinde 21 yaşına kadar eğitimine devam etmesi bence olumlu bir şey topluma kazandırmak adına ama cana kastetmiş birinin de çocuk eğitimevinin yüzünü hiç görmemesi lazım, 18 yaşına kadar da. Kaldı ki 21'i geçtim, 18'e kadar da. Cana kastettiyse olmamalı bu, öyle bir hakkı olmamalı.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Evet.

Bunun dışında, zaten bunun istisnasını da şöyle getirmiş, demiş ki: "Çocuk eğitimevinde eğer bir disiplin cezası alırsa kapalı cezaevinde geçirilir." diye 11'inci maddede var. Ben buna getirilecek istisnanın büyütülerek, dediğiniz gibi, özellikle kasten öldürme, çocuğun öldürülmesi, kadın öldürme yine, cinsel saldırı gibi suçlarda yani ağırlaştırılmış müebbet ve müebbet hapis cezasından çevrilmiş cezalarda bu çocuk eğitimevleri ve gençlik kapalı ceza infaz kurumlarında kalmalarının engellenmesi gerektiği kanaatindeyim. Bu suçlar yönünden benim de zaten tavsiye ettiğim buydu.

Ödül olarak verilecek izinler var. Şimdi, burada ne kadar kısa süre cezaevinde kalacakları zaten mağdur aileleri de üzüyor. Bir de ödül olarak verilen izinlerimiz var. Şimdi bakıyoruz, yine Ceza Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 51'inci maddesi "Çocuk eğitimevinde kalan hükümlünün hafta sonunda bir gün, kurum idaresinin uygun gördüğü süre kadar, kurum dışına çıkmasına izin verilebilir." hükmü. Tabii ki dediğiniz gibi, basit suçlarda bu öngörülebilir bir şey. Hepimizin çocuğu bir şekilde tedbirsizlik, dikkatsizlikle bir yaralamaya sebebiyet verebilir, bir şey olabilir yani o zaman ben tabii ki çocuğumun ıslah edilmesini... Ben iki taraflı da düşünüyorum, hiçbir şekilde tek taraflı düşünmüyorum ama bu ödülü alan, bu şekilde canice bir suç işleyen bir kişinin bu ödülü alarak dışarı çıktığı zaman mağdurun ailesinin, maktulün ailesinin yaşayacağı korkuyu ve yaşayacağı o duyguyu ben hissedebiliyorum ve bu duyguyu yaşatmayın lütfen diyorum.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Katılıyorum size bu konuda.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Şimdi, bunun dışında, kurum dışında çalıştırmayla da ilgili hükümler var. Bu da aynı şekilde Ceza İnfaz Kanunu'nun 29'uncu ve 30'uncu maddesinde kurum dışı çalıştırmaya izin veriliyor. Çocuklar konusunda bu tabii ki eğitim amaçlı olarak yapılıyor, çalıştırma olarak yapılmıyor. Bunun da sakıncaları olduğunu düşünüyorum.

Kanunda yapılacak değişiklikler sadece mağdur çocukları ve mağdur aileleri korumuyor. Aslında literatürde "suça sürüklenen çocuk" olarak nitelendirdiğimiz -buna her ne kadar eleştiri getirsek bile- bizim bu çocukları da suçtan korumamız gerekiyor. Şu anda İstanbul'da -bilmiyorum Ankara'daki soruşturmaları ve kovuşturmaları takip edemedim- birçok çocuk suç çetesi doğdu. Şimdi, bu konuda sokakta yetişen bazı insanlar, işte çocukları topluyorlar ve haraç alma, mafyatik, mafya hareketlerini, suçlarını bu çocuklara işletiyorlar ve çocukları kandırmak çok kolay. Zaten aileden gerekli ilgiyi görmemiş, sevgi görmemiş çocukları buluyorlar ve bu çocukları suçta kullanarak kâr elde ediyorlar, kazanç kapısı hâline getirdiler. Bu konuda soruşturmalar hâlen devam ediyor ciddi bir şekilde İstanbul'da ve bunun bir şekilde önünün kesilmesi gerektiğini düşünüyorum. Cezanın artırılmasının bu çocukları da suçtan koruyacağı düşüncesindeyim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Mehtap Hanım, bana buranın Başkanı yani Komisyon Başkanı olduktan sonra çok fazla cezaevinden mektup geldi. Ben çok şaşırdım, mektuplar sanki sözleşmiş gibi ama ayrı ayrı cezaevlerinden. Diyorlar ki: "Siz keşke bizi ilk suça karıştırdığımız zaman çok abartmadan da olsa cezalandırsaydınız da bizde bu cezasızlık algısı oluşmasaydı, benim işte..." Tekerrüren suç işliyor ve ondan sonra mükerrer suçtan dolayı o kadar uzun şeyleri...

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Farkına varmıyorlar.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Ve o zaman iş işten geçmiş oluyor. Bunu çok yazan çocuk ya da şimdi yetişkin olmuş çok insana rastladım. Yani sizin de dediğiniz gibi, hukukun bir tarafı ıslah etmek, bir tarafı caydırıcılık, ama bir tarafı da adalet duygusunu da tesis etmek mağdur aileler noktasında.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Aynen öyle, evet, buradaki aileleri hepimiz gözümüz yaşlı olarak dinledik.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Acılarını biz yaşayamayız ama paylaşmaya çalışıyoruz. Çok zor yaşadıkları, Allah kimseye bundan sonra vermesin. Bu çocuklarımızın da, vefat eden çocuklarımızın da bu konuda, bu kanunun değişmesinde önyak olması bizim için önemli. Evet, biz, bu aileler bunu yaşadılar. İşte, bu benim naçizane birkaç tane geriye yürüyecek kanun teklifiyle ilgili, kanun değişikliğiyle ilgili tekliflerim oldu; bunları da değerlendirirseniz...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bununla ilgili öneriniz nedir? Çünkü Anayasa hükmüne göre "Geriye işlemez." diye... Hukukçular çok, ben bu konuda çok şey yani...

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - İşte, benim dediğim gibi, evet, ben İnfaz Kanunu'ndaki bu şeyleri söyledim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kesinleşmemiş şeyler için... Ha, İnfaz Kanunu, anladım, tamam.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Evet, evet, İnfaz Kanunu'nda. Türk Ceza Kanunu'nun 7'nci maddesinin (3)' üncü fıkrası, infaz rejimine ilişkin yasalar açısından derhâl uygulama yetkisi geçerlidir.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, İnfaz Kanunu'nda yapılacak değişimler derhâl uygulanır hükmünce...

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Evet, güvenlik çünkü aynen öyle. CMK'deki değişiklikler de derhâl yürürlüğe girer. O yüzden mesela çocuk mahkemelerinde yargılanıyorlar. Ben en son, perşembe günü sanırım, çocuk mahkemesine gitmiştim duruşma günü almak için çünkü olaydan sonra da bizim tehdit suçlarıyla ilgili yaşadığımız olaylar var. Bu konuda da bir düzenleme yapılması gerekir.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Yapılmalı.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Yani mutlaka bu cezaların da artırılması gerektiği kanaatindeyim.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Kesinlikle, çok caydırıcı olmalı, kesinlikle.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - O sırada işte bir şey geldi ne yazık ki, şu anda -tabii ki çocuklarımız basit suçlarda o çocuk mahkemelerinde yargılandılar- yeni bir masa düzeni getirilmiş. Burada Adalet Bakanlığında da sanırım çalışan hâkim arkadaşlarımız var. İşte, şöyle yuvarlak bir masa, hâkim ortada oturuyor, işte, taraflar da böyle oturuyor, aynı düzeyde yani şu oturduğumuz düzeyde.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Buna da karşıyım ben.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Evet, aynen öyle. Ben orada, hâkim beyin odasındaydım, dedim ki: Hâkim Bey, rica etsem ben de birkaç kelime edebilir miyim? Yani emekli hâkim olarak çünkü benim avukatlık fazla yaptığım yok. Sadece ben şunu söylemek istiyorum: Ne kadar doğru? Yani bu konunun da gözden geçirilmesini talep ediyorum. Bizim Türk insanı bunu kaldırmaz yani orada müştekiyle, mağdurla sanık -"SSÇ" diyelim, "sanık" diyelim- aynı düzeyde, hâkim aynı düzeyde; bu konunun da gözden geçirilmesi gerektiği kanaatindeyim.

AYŞE BÖHÜRLER (Kayseri) - Yazılı olarak da iletirsiniz zaten bütün bu tekliflerinizi.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Evet, olabilir, tabii ki.

Şimdi, bu İnfaz Kanunu'ndaki değişiklikler olsun, diğer ceza kanunundaki diğer ülkelerin uygulamalarını da söyledik. Şimdi, taraf olduğumuz uluslararası sözleşmelere de baktığımızda bunların bir engel olmadığını da belirtmek istiyorum çünkü sadece ağırlaştırılmış yani "Ömür boyu hapis cezası çocuklara verilmesin." deniyor, onun dışında diğer cezaların verilmesinde ve infazında ne gibi önlemler alınacağı konusunda bir engel yok aslında. Bunlar da bir engel olmayacaktır düşüncesindeyim.

Evet, bu düzenlemelerin en kısa zamanda yapılmasını bekliyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - İnşallah. Her yönüyle önleyici, rehabilite edici ve caydırıcı yönlerinin düşünüldüğü bir müstakil çocuk paketi çalışıyoruz.

Bir taraftan, Genel Kurulda yoklama istendi, vekillerimiz bana işaret ediyorlar, bir taraftan da hem aileler çok yoruldu diye görüyorum, duygusal olarak hepimiz yorulduk.

Derya Hanım'ın bir söz talebi var. Derya Hanım'ın söz talebinden sonra toplantıyı kapatmayı murat ederim çünkü aileleri havalimanına da nakledeceğiz. Eğer vekillerimizin aciliyet arz eden bir şeyi yoksa... O zaman Derya Hanım, kapanışı sizinle yapmış olalım çünkü yoklama için bizi bekliyorlar.

Derya Hanımcığım, çok kısa rica ediyorum.

Buyurun.

DERYA UMAN - Teşekkür ediyorum tekrardan söz verdiğiniz için.

Rehabilite etme hususunda ben devreye girmek istedim. Dediniz ya: "Mektuplar geliyor, keşke bize daha cezalar verilseydi."

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Hayır, "İlk cezasızlık algısı oluşmasaydı da tekerrür suçla karışmasaydı..."

DERYA UMAN - Şubat ayında duruşmamız vardı. Bu, kamunun açmış olduğu davaydı bize, bence iyi dinleyin. Ben buradan Adalet Bakanına sesleniyorum; lütfen, hani bu olayların önüne geçelim diye bunu istiyorum tekrardan. Bana katille uzlaşma verdi, katille ben sizce uzlaşabilir miyim? Uzlaşmam değil mi?

AVUKAT ŞEYDA KARAYAZGAN - Hakaret suçundan.

AVUKAT MEHTAP YILMAZ - Hakaretle ilgili.

DERYA UMAN - Evet, hakaret ve tehdit suçundan bana kamu olarak dava açıldı ve bundan uzlaşma...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Bu şeyi Adalet Bakanımızla görüşünce mutlaka iletelim. Ayrıca, sizleri de görüşürsek...

DERYA UMAN - Ve çıkan sonuç neydi? Aldıkları ceza 1.800...

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Evet, ayrı bir suç olarak...

DERYA UMAN - 1.800 TL'yi aldığı ceza.

BAŞKAN MÜŞERREF PERVİN TUBA DURGUT - Şimdi, ben kıymetli ailelerimize çok çok teşekkür ediyorum. Gerçekten bizim dinlerken zorlandığımız meseleleri siz yaşadınız, yaşamakla kalmadınız, bu zor günlerinizde gelip bizlere anlattınız. Sözlerinizin hiçbirisi uçmadı, hepsi bir kere tutanaklara girdi. İnşallah, çocuklarımızı koruyacak, geleceğimizi koruyacak, risk faktörlerine direkt müdahale edecek çünkü inanın, cezaları artırarak da suçlar... Cezaları artırmak meselenin bir parçası; önleyici, rehabilite edici ve caydırıcı yönlerinin güzelce işlendiği bir müstakil çocuk paketine hepimiz birlikte vesile oluruz.

Katılımlarınız için hepimize çok çok teşekkür ediyorum.

Toplantımızı burada kapatıyorum.

